72STE JAARGANG No. 9225 ZATERDAG 22 JANUARI 1955

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

„Loden Verrader" op boeg van „Van Speyk" naar Nederland

Marine-mannen plegen stoute „overval" op Maduro-kantoor

Willemstad. — Enkele bemanningsleden van de oorlogsbodem Hr. Ms. „Van Speyk" hebben gistermiddag tijdens een onverwacht bliksembezoek aan de berg(r)uimte op het kantoor van de fa. S. E. L. Maduro & Sons alhier het bekende en historische scheggebeeld „De loden Verrader" ontvoerd. Hedenmorgen heeft de „Van Speyk" de houten pop in triomf mee naar Nederland genomen. Een zeer oude traditie is door dit sterke staaltje van enkele marine-mensen voortgezet. Want het is meer dan een eeuw geleden, dat het boegbeeld, nadat het op Curaçao was terecht gekomen, voor het eerst op slinkse wijze aan boord van een marine-vaartuig werd gebracht en over de oceaan naar Nederland teruggevoerd.

Pick-up met oude boegbeeld in razende vaart naar Parera

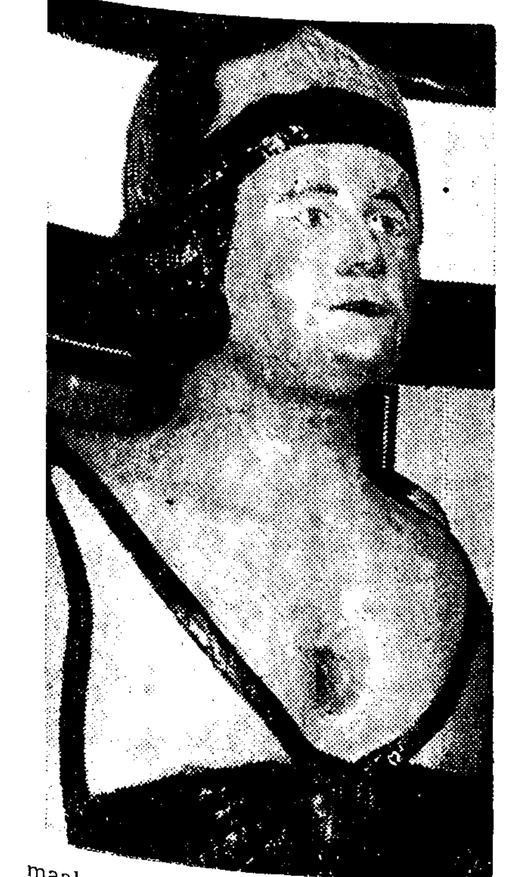
Gistermiddag tegen 1 uur stopte voor het kantoor van de fa. S. E. L. Maduro & Sons een pick-up van de marine. De Lt. ter Zee II (OC) G. Lamsvelt, de bootsman A. v.d. Steen en de matrozen Bergwerf en Paar snelden het kantoor binnen, terwijl Korporaal v.d. Geer in de pick-up achter bleef. Zonder zich veel om de in het kantoor aanwezige bediende te bekommeren, liepen zij op een bergkast af, openden die en haalden de „Loden Verrader" er uit. In een gallop ging het naar buiten, waar de pick-up met draaiende motor stond te wachten. Voor iemand wist wat er gebeurde, was de „Loden Verrader" al op weg naar Parera, waar hij in triomf aan boord van de „Van Speyk" werd gebracht.

Het is met deze „Loden Verrader" een hele geschiedenis. En de meningen over deze geschiedenis lopen nog al sterk uiteen. Naar aanleiding van de laatste ontvoering van het boegbeeld in 1947 en de terugkomst in December 1949 zijn er in de „Amigoe di Curaçao" heel wat artikelen en Ingezonden artikelen verschenen. Er wordt namelijk beweerd, dat de tegenwoordige „Loden Verrader" niet de echte is, en dan bestaat er ook nog verschil van mening omtrent de herkomst van het beeld en de oorspronkelijke bezitter.

Het verhaal

In grote lijnen luidt het verhaal aldus. In de tweede helft van de 18e eeuw is het Nederlandse oorlogsschip „Van Alphen" in de Annabaai gezonken. Naderhand werd het schegbeeld van dit fregat door vissers gevonden en waarschijnlijk aan de familie De Gorter verkocht. Een der voorvaderen van deze bekende Curaçaose reedersfamilie was Peter de Gorter, die in zijn tijd havenmeester van Curaçao was. Het beeld heeft jarenlang in de tuin van een herenhuis, „Peterhof" genaamd, gestaan en keek uit op de haven.

Na een afscheidsfeest op „Peterhof" ter gelegenheid van het vertrek van een op Curaçao gestationneerd oorlogsschip, is het boegbeeld voor de eerste

maal (des nachts) weggekaapt en naar Nederland meegenomen. Toen het schip vertrok, zagen de verbaasde mensen langs de kade het beeld hoog in de mast bengelen. De marine-mannen maakten een lange neus, zij hadden hun bezit weer terug en daarmee uit! Natuurlijk kwam het beeld na enige tijd weer naar Curaçao terug, want de hele ontvoering was maar een grap geweest. En op een morgen stond de „Loden Verrader" weer even eigenwijs als vroeger in de tuin van „Peterhof" over de Annabaai te turen.

Van wie en waar vandaan!

De vraag is nu, hoe de familie Maduro eigenaar van het beeld is geworden. Volgens sommigen is de „Loden Verrader" tegelijk met de verkoop van „Peterhof" eigendom van de Maduro's geworden. Volgens anderen heeft de familie het beeld gekocht van een visser, die nabij Jarreau woonde en beweerde, dat, hetgeen hij bezat, het schegbeeld was van het op 15 September 1778 in de Annabaai in de lucht gesprongen fregat „Van Alphen". Er wordt ook beweerd, dat het tegenwoordige beeld een imitatie van het oorspronkelijke is, dat op de een of **andere onverklaarbare wijze verdwenen zou zijn.**

De marinelui zouden het beeld van de familie Maduro vereenzelvigd hebben met de houten pop, die destijds in de tuin van de familie De Gorter stond. En zij zetten daarmede hun traditie voort. In ieder geval is zeker, dat de „Loden Verrader", die hedenochtend op de boeg van de „Van Speyk" zijn reis naar Nederland aanving, reeds meerdere van deze reizen over de oceaan gemaakt heeft vóór de viering van het eeuwfeest van de fa. Maduro op 24 Januari 1937, toen het historische scheggebeeld aan deze feestviering luister bijzette.

En nu?

En nu? zal men vragen. Wel, Curaçao zal eenmaal zijn historische „Loden Verrader" weer terug krijgen. Wanneer hij in Den Helder voldoende gefêteerd en met eerbewijzen omgeven is, en wanneer hij door middel van verf en kwast van een nieuw jasje voorzien is, zal hij waarschijnlijk met het eerst volgende oorlogsschip, dat de Oceaan oversteekt, wel weer naar dushi Corsou terugvaren. En dan kunnen de Maduro's hem weer met open armen ontvangen en wellicht nòg beter opbergen dan zij de laatste keer gedaan hebben!!!

(Zie ook: pag. 2)

Dit is een foto genomen uit de lang vervlogen jaren, vermoedelijk in 1920-1925. Wij vonden het in het album van de heer L. Bouman, destijds marine officier en thans vertegenwoordiger van het Antilliaans toerisme in New York. Het beeld, keurig in de kleren van een oude tante gestoken, wordt als oorlogsbuit naar Nederland vervoerd. Het gezicht van deze „Loden Verrader" ziet er weer geheel anders uit dan wat nu voor Loden Verrader doorgaat. Let op de typische kledij van de mariniers aan boord. Het tenue en de kraag met stropdas zijn de zelfde gebleven, maar de petten......

Met de Looden Verrader op de boeg vaart de „Van Speyk" huistoe, zeer triomphantelijk. Wanneer komt de Verrader weer terug?

Recht tot 't hart

— Leef voor anderen, dan zullen de grote moeilijkheden die U ondervindt, U gemakkelijk vallen. Leef U echter voor Uzelf, dan zullen Uw kleine moeilijkheden U onoverkomelijk lijken.

Maandag a.s. Regeringsverklaring

Willemstad. — Maandagavond te 20.15 uur zullen de Staten in openbarevergadering bijeenkomen. Hoewel de agenda dit niet vermeldt, zal toch de (lang verwachte) regeringsverklaring worden afgelegd. Verwacht wordt, dat naar aanleiding van deze regeringsverklaring zich langdurige debatten zullen ontspinnen.

Politieke samenwerking

Paramaribo. — De Progressieve Surinaamse Volkspartij, de Partij Suriname en de Surinaamse Democratische Partij hebben een communiqué uitgegeven, waarin zij mededelen bij de aanstaande verkiezingen te zullen samenwerken. Meer zegt de bekendmaking niet.

Naar verluidt, zullen de partijen elk naar vier zetels dingen, 10 in Paramaribo, 1 in Coronie en 1 in Marowijne.

Pater Brugmans vlootaalmoezenier

Willemstad. — Op 5 April zal de Vlootaalmoezenier, B.J. Wilmink naar Nederland repatriëren. Hij zal als zodanig worden afgelost door de vlootaalmoezenier A.O.H. Brugmans S.M., die thans in den Haag is gevestigd. Pater Brugmans zal op 25 Maart a.s. naar zijn nieuwe standplaats vertrekken.

Prof. Donkersloot geeft slotvoordracht in Sociëteit Asiento

Willemstad. — Doordat Prof. Donkersloot iets langer op Curaçao zal verblijven dan oorspronkelijk werd geraamd, is het mogelijk gebleken een extra-avond te organiseren, die geheel zal worden gewijd aan het lezen van een aantal uitzonderlijk mooie verzen uit de hedendaagse Nederlandse letterkunde. Verzen ook van de dichter Anthonie Donker zelf. Prof. Donkersloot zal deze vormen doen voorafgaan door een korte toelichting. Deze zeer bijzondere avond, die een prachtige aanvulling vormt op de cursus, zal worden gegeven in de Sociëteit Asiento op Donderdag 27 Januari a.s. des avonds te kwart over acht.

Geslaagde contactavond

Filmvoorstelling van „Onze Vloot" voor militairen

Willemstad. — Ter gelegenheid van het vertrek van Hr Ms „van Speyk" en de aankomst van Hr Ms „Willem v.d. Zaan", — dat eerst op Maandag a.s. zijn beslag zal krijgen — werd gisteravond in Roxy door de Kon. Ned. Vereniging „Onze Vloot" afd. Curaçao een, zoals het programma vermeldde, buitengewone filmavond belegd, die door talrijke militairen van basis Suffisant en van Speyk, alsmede door genoden, werd bijgewoond.

De avond werd geopend door de heer H.B.C. Schotborgh, wnd voorzitter van de vereniging „Onze Vloot" die in enkele korte bewoordingen de aanwezigen, waaronder de Engelse consul, de heer Hirschberg, hartelijk welkom heette en het doel van deze contact avond uiteenzette. Spr. wees er op, dat door de verbouwing van het Roxytoneel het decorum dermate verstoord was, dat het niet wel mogelijk is gebleken om, zoals te doen gebruikelijk is op „Onze Vloot"-contactavonden, een show te geven. De heer Schotborgh hoopte evenwel, dat de film „Sailor of the king", een epos uit het marineleven gedurende de laatste wereldoorlog, op prijs zou worden gesteld.

Spr. constateerde, dat in de drukke opkomst het bewijs gezien moet worden, dat de vereniging „Onze Vloot" op de goede weg is. Hij verzekerde dat „Onze Vloot op de ingeslagen weg zal voortgaan, haar streven is er op gericht het verblijf van de marine mensen hier zo aangenaam mogelijk te maken en de banden tussen burgerij en marine te verstevigen. De vertrekkende militairen wenste hij een voorspoedige reis toe, de bioscoopmaatschappij werd tevens dank gezegd voor het ter beschikking stellen van zaal, apparatuur en film.

Hierna werd Polygoon Nederlands nieuws gedraaid alsmede een documentaire van Nederland, het land achter de dijken. Een fraaie documentaire, die Nederlands eeuwenoude strijd met het water in beeld geeft en dit doet in kernachtige filmische taal met een prettig uitgesproken tekst.

De hoofdfilm, welke na de pauze draaide, was er een van ongekende spanning.

De film doet nergens gezwollen of onwaarschijnlijk aan, de conceptie van het gegevene zal wel ergens op historische feiten berusten, hoewel een zwak punt in deze overigens voortreffelijke rolfilm van en over de Britse navy toch zeker is gelegen in de nog al zoet weeige en romantisch gehouden avonturen met praatjes over het weer op de Duitse kruiser „Essen", die, mogen wij het scenario geloven, slechts bemand schijnt geweest te zijn met kwezels.

Curacao Deportivo stelt opinie-onderzoek in voor stadion

Willemstad. — Tijdens de voetbalwedstrijd gisteravond in het Rifstadion tussen Beogradski en Curaçao, drukte een vriend een klein groen papiertje in onze handen, dat een „opinie-onderzoekbiljet" bleek te zijn. Op dit pamflet vraagt men de mening van de sportliefhebbers omtrent het Stadion. De vragen luiden:

Heeft U voorkeur om alleen het Stadion op het Rif te houden en dit te laten, zoals het nu is, met enige reparaties?

Zoudt U graag de tribune van beton hebben en open tribunes op de plaats waar nu de staanplaatsen zijn?

Prefereert U een geheel nieuw Stadion?

Heeft U voorkeur voor een bepaalde plaats, waar dit nieuwe stadion dan moet komen? Aan welke kant van de brug?

Wenst U een Stadion voor rekening van het Gouvernement of van particulieren?

Het biljet moet worden ingevuld en kan naar „Curaçao Deportivo", in de Zonstraat, gestuurd worden.

Het opinie-onderzoek is een origineel idee om tot verbetering van het huidige Stadion en of het verkrijgen van een nieuw Stadion te komen. Immers, eenieder weet, dat het Rifstadion niet aan alle eisen, die gesteld mogen worden, voldoet. Wij menen, dat Curaçao wel een beter Stadion toekomt. Laat ons echter eerst de uitslag van het onderzoek afwachten.

De eilandenregeling in de branding

De Ned. Antillen moeten (financieel) als een eenheid optreden

Curacao en Aruba naar inwonersaantal opdelen in de landsbijdrage

Willemstad. — In het boekwerk „De zelfstandigheid der eilandgebieden" wordt ten aanzien van de wenselijkheid van een zo groot mogelijke gelijkmatigheid in de heffing van belastingen onder meer opgemerkt, dat er gestreefd moet worden naar zelfstandigheid op een toegewezen belastinggebied, teneinde in staat te stellen een eigen financieel beleid te kunnen voeren dat is afgestemd op haar subjectief inzicht van bestuurders en volksvertegenwoordigers gevoerd bestuur. Aan de andere kant vordert het algemeen belang der Nederlandse Antillen tot beperking in de zelfstandige bevoegdheden t.a.v. belastingheffing.

Een indeling die bij de verdeling van het belastingebied als leidraad zou kunnen worden genomen, aldus de samenstellers, is de volgende:

Belastingen op inkomsten en winsten: (inkomsten belasting, loonbelasting en winstbelasting).

Belasting geheven op en in het geld- goederen- diensten- en rechts-verkeer (zoals deviezenprovisie, invoerrechten, omzetbelasting, overdrachtsbelasting, belasting op de openbare verkoop van roerend goed, successie- en schenkingsrecht en zegelrecht).

Belastingen op de verteringen: (gebruiksbelasting, vermakelijkhedenbelasting, motorrijtuigen- motorbootbelasting en accijnzen.)

Belastingen op het vermogen; (algemene vermogensbelasting, grondbelasting).

Belastingen op door de overheid verleende vergunningen; (vergunningsrecht ingevolge de vergunningsverordening, vergunningsrecht ingevolge de loterij-verordening).

Aan het land toe te wijzen belastingen.

1. Belastingen, geheven op en in het geld- goederen- diensten- en rechtsverkeer,
2. Accijnzen, (zeer nauw verband houdend met het goederen-verkeer),
3. Belastingen op het vermogen, met uitzondering van de grondbelasting.
4. Belastingen op door landsorganen verleende vergunningen.

Het land is bovendien gerechtigd „retributies" en „bijdragen" te heffen voor diensten, voorzieningen enz. die ten laste van 's lands kas worden betaald.

Aan het eilandgebied toe te wijzen belastingen.

1. Belastingen op inkomens en winsten,
2. Belastingen op de verteringen met uitzondering van accijnzen.
3. Grondbelasting.
4. Belastingen op door eilandsorganen verleende vergunningen.

Het eilandgebied is bovendien gerechtigd „retributies" en „bijdragen" te heffen voor diensten, voorzieningen, enz. die ten laste van de eilandskas worden betaald.

Vooral ten aanzien van belastingen geheven op en in het geld- goederen- diensten- en rechtsverkeer zal het gewenst zijn, dat in de gehele Nederlandse Antillen dezelfde regelen voor heffing en inning gelden, teneinde een zoveel mogelijk gelijkmatig binnenlands prijsniveau te bevorderen.

Bovendien zullen de Nederlandse Antillen in deze sfeer, gelet op de vele internationale contacten, ook tegenover het buitenland als een eenheid moeten optreden, hetgeen ook een argument is om deze belastingheffing geheel in de landssfeer te houden.

Beperkingen

Gezien de omvang der budgetten van de eilandgebieden en het toevallen aan het land van de invoerrechten en accijnzen is het noodzakelijk dat de overige voornaamste belastingbronnen — de inkomens en winsten — aan het eilandgebied worden toegewezen. Daarmede wordt ook aansluiting verkregen van de reeds bestaande situatie. Evenwel kan aan de eilandgebieden in deze sector geen onbeperkte zelfstandige bevoegdheid worden verleend. Het is hoogst gewenst dat bij de voornaamste der persoonlijke belastingen — de inkomstenbelasting — in elk eilandgebied dezelfde beginselen worden aangelegd en ook dat in het niveau van heffing geen **belangrijke** verschillen in de onderscheidene eilandgebieden optreden.

De eis van gelijkmatigheid in de heffing spreekt nog meer bij de winstbelasting. Pogingen om buitenlandse ondernemingen aan te trekken mogen niet worden belemmerd door gebrek aan uniformiteit in de beginselen van de heffing van winstbelasting in de onderscheidene eilandgebieden.

Hoewel derhalve de opbrengst van inkomstenbelasting en winstbelasting aan het eilandgebied toevalt, zal het hoogst gewenst zijn de wetgeving aan het land voor te behouden.

Aan het eilandgebied worde slechts de bevoegdheid gelaten een beperkt aantal opcenten te heffen op de inkomstenbelasting — gedacht wordt aan een maximum aantal van 25 — en een gering aantal opcenten — bijvoorbeeld te stellen op maximaal 10 — op de winstbelasting.

De eilandgebieden dienen een deel van de opbrengst — bijvoorbeeld te stellen op 35 ten honderd — aan het land af te dragen door het land de bevoegdheid te geven dit percentage te verhogen, mits daarbij tevens zodanige wijziging wordt gebracht in de belastingtarieven dat de opbrengst voor het eilandgebied niet vermindert door die verhoging.

Het land dient evenwel van deze bevoegdheid een spaarzaam gebruik te maken en de financiële belangen der eilandgebieden, die hun inkomsten voornamelijk uit inkomstenbelasting en winstbelasting moeten vinden, te ontzien.

Tegenover de afstand door de eilandgebieden van 35 ten honderd van de inkomstenbelasting en de winstbelasting behoort door het land een compensatie te worden gesteld, niet alleen, in verband met de eisen die de uitgaven budgetten der eilandgebieden stellen, maar ook teneinde bij het eilandgebied een ruime spreiding der inkomsten over onderscheidene belastingbronnen te bereiken.

Die compensatie kan worden gevonden in een procentueel aandeel der eilandgebieden in de opbrengst van de door het land geheven belastingen op en in het geld- goederen diensten- en rechtsverkeer.

Dit aandeel zou voorts beperkt kunnen blijven tot die belastingen welke voor deze hoofdgroep representatief zijn n.l. de invoerrechten (inclusief bijzonder invoerrecht), uitvoerrechten, accijnzen en belastingen op omzetten.

Het aandeelpercentage worde gesteld op het niveau waarbij zoveel mogelijk volledige dekking der uitgaven-budgetten zowel van het land als der eilandgebieden wordt verkregen.

Indien wordt aanvaard dat het land een deel van de opbrengst van be-

(Vervolg op pagina 3)

Bloemenhulde aan de H. Maagd

Gisteren in de namiddag werd door het Comité voor de viering van het feest van O.L. Vrouw van Altagracia, hetwelk o.a. bestaat uit de heren Joh. (Ito) Mauricio, J.H. Hasselmeyer en L. Gonzales del Prado een bedetocht naar het Maria-monument op de Scharlooberg georganiseerd, waaraan door honderden personen werd deelgenomen, onder wie wij ook de Consul van Sto Domingo, Don Julio Andres Espinal en de Zeer Eerw. Pater Armando Tamargo o.p. opmerkten. De manifestatie eindigde met een indrukwekkende bloemenhulde, waarvan bovenstaand foto een beeld geeft.

Curacaose doelpunten aan de lopende band tegen Beogradski

Herboren ploeg forceert vier soliede doelpunten tegen befaamde Joegoslaviers

(VAN ONZE SPORTVERSLAGGEVER)

Willemstad. — Wat niemand — ook misschien de grootste optimist niet — heeft kunnen dromen, is gisteravond door elf Curaçaose spelers verwezenlijkt. Nadat iedereen kankerde tegen het slechte voetbal van Curaçao, tegen het trainingssysteem van trainer Da Cunha, enz., enz., hebben de Bondsspelers zelfs de meest eisenden gisteravond het zwijgen opgelegd. De sterke Joegoslavische club moest met een 4—0 nederlaag naar het hotel terug, en duizenden voetbalenthousiastelingen keerden gisteravond blij huiswaarts, want Curaçao had weer eens een wedstrijd gewonnen en nog wel tegen Beogradski!

En zoals het altijd gaat, gisteren konnen geen commentaar horen over trainer Da Cunha, doch toen Curaçao enige wedstrijden achtereen verloor, was het spel van Curaçao of te klein, of te doorzichtig, of waren de voorhoedespelers niet schotvaardig genoeg, met andere woorden, zolang alles goed gaat, is trainer Da Cunha goed, doch verliezen wij enige partijtjes, dan is hij weer niet goed. Wij willen de critici verzoeken zich niet te wagen aan dit soort dingen, immers critiek is gemakkelijk, doch gezonde critiek is meestal heel ver te zoeken, vooral bij mensen, die critiek gebruiken als een soort lokaas om het onwetende publiek voor zich te winnen. Dit is voor de persoon zeer voordelig, doch benadeelt de becritiseerde persoon, in dit geval de heer Da Cunha.

Direct toen wij de opstelling van Curaçao zagen, bemerkten wij dat trainer Da Cunha, werkelijk van plan was de wedstrijd te gaan winnen. Hij had, volgens ons, zijn beste mannen het terrein opgestuurd. De opstelling was als volgt: Hato, Matrona, de Lannooy, Giribaldi, Adoptie, Bisentini, Jansen, Bernadina, Schoop, Gomez en Heiliger.

De eerste minuten kwamen met enige Oranje-aanvallen, die echter allemaal op niets uitliepen. De gasten namen het nu van ons over en even ontstond er voor Hato's heiligdom een paniekvoetbal. Er volgden zelfs enige prachtsafes van Giribaldi, Bisentini en Matrona vlak voor de doelmond en het scheen, dat de Joegoslaven harde shutters waren, die uit elke positie plotseling op doel konden schieten. Enige gevaarlijke ballen van Heiliger gingen rakelings langs de palen van Beogradski, doch alweer waren de bezoekers terug en nu met een gevaarlijke aanval.

Hato bevond zich op een gegeven moment alleen met een der voorhoedespelers van de tegenpartij, die op hem kwam aanrennen. Op ongeveer een meter van onze keeper aangekomen loste hij het schot, langs Hato, doch deze sprong en kon de bal nog net van richting doen veranderen.

De Oranjemannen speelden werkelijk een goede partij en de combinaties waren keurig afgewerkt, terwijl ook heel weinig ballen slecht werden geplaatst. Iedereen had goede hoop, dat wij eindelijk toch eens goed voor de dag zouden kunnen komen en al zouden wij nog verliezen, wij zouden kunnen zeggen: Wij hebben goed voetbal gepresteerd.

Na negen en twintig minuten werd de eerste goal voor Curaçao geboren, toen de kleine Schoop zich voor het doel bevond met de back. De bal kwam in zijn bezit, heel onverwachts ......en voordat hij waarschijnlijk wel dacht wat hij deed, omspeelde hij de back en schoot in de linkerbovenhoek om zo de score te openen voor Curaçao 1-0.

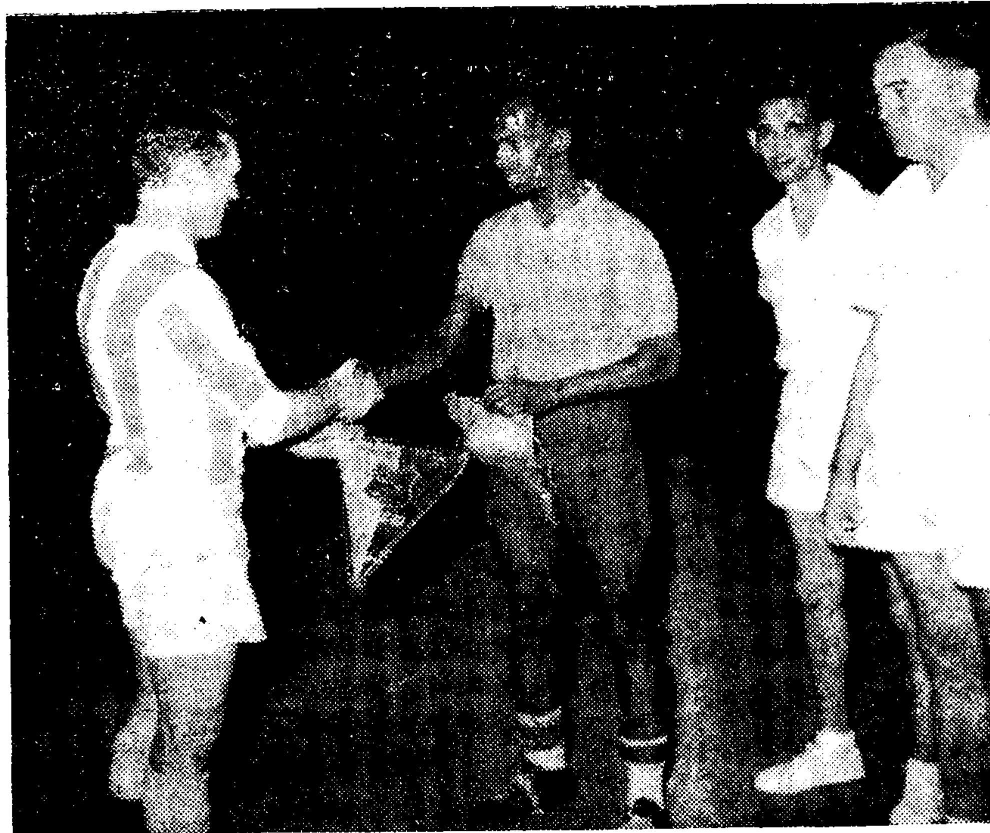
De tweede goal ontstond, toen Curaçao een free-kick kreeg toegewezen even aan de rand van het strafschopgebied. Heiliger sprong over de bal en gaf het leer een tikje naar achter, waar Bisentini er zijn voet onder zette en het volgend ogenblik was het leer in het Beogradski-net verdwenen. Werkelijk een keurige goal en een goed geslaagd trucje van Heiliger en Bisentini: 2—0.

Tot aan de pauze bleef de stand 2—0. Na negen minuten in de tweede helft maakten de gasten een doel, doch dit was buitenspel en scheidsrechter Van Rosberg kende geen doelpunt toe. De Joegoslaviërs trachtten nu van alles om nog te scoren en vele malen moest onze achterhoede in werking treden om het felle vuur van de vijandelijke kogels te onderbreken. Tot drie maal toe wist Giribaldi juist op het nippertje een doorboring te voorkomen en ook Matrona, Delannoy en Adoptie waren zeer goed op dreef. Tien minuten voor het einde werd linksbuiten Jansen door trainer Da Cunha uit het veld geroepen en R. de Lannooy kwam onder luid gejuich van het publiek tussen de lijnen.

Gomez wilde echter niet onderdoen voor zijn twee collega's scorers en besloot ook het zijne bij te dragen aan de overwinning. De keeper kwam op hem af, doch voordat deze hem had bereikt, schoot hij de bal langs de doelman in open goal: 3—0. Nog geen minuut later moest het scoringsbord van Spritzer & Fuhrmann weer veranderd worden. Deze keer was het Bernadina die de bal voor eigen rekening nam. Het leer ging via het hoofd van een der backs juist in de andere hoek dan die welke de keeper had verwacht: 4—0.

Nog even scheen het alsof het 5—0 zou worden, doch het doelpunt, gescoord door Schoop, bleek geannuleerd te moeten worden wegens off-side van Gomez, die na het aanvallen van de keeper zich niet direct naar zijn plaats had begeven.

Toen het fluitje van scheidsrechter Van Rosberg voor het laatst klonk, stormden honderden enthousiastelingen het terrein op om de spelers toe te juichen. Men was blij, omdat Curaçao weer eens een wedstrijd gewonnen had en verdiend ook. De ontmoeting tegen Beogradski heeft bewezen, dat het Curaçaos elftal zich kan blijven meten met de sterkste ploegen ter wereld!

Joegoslavië tegenover Curaçao op het voetbalveld. Na de toss voor de wedstrijd van gisteravond vond op het middenveld een zeer sportieve daad plaats. Aanvoerder Matrona van Curaçao overhandigde de aanvoerder van het Beogradski elftal een vaantje van de CVB. De Slaviër op zijn beurt kwam met een vaantje aandragen van zijn club. Op bovenstaande foto de „wisseling van vaantjes". Links grensrechter Veeris en de FIFA-scheidsrechter Walter van Rosberg.

Selectiewedstrijden voor Mexico

Willemstad. — Teneinde te kunnen komen tot het bepalen van een eventueele uitzending van een vertegenwoordiging van de Curaçaosche Athletiek Bond naar de Pan Amerikaanse Spelen te Mexico, ligt het in de bedoeling om op Zondag 30 Januari 14.00 uur precies, open selectie wedstrijden te houden en wel op de nummers: 100 200, 400, 800 en 1500 meter, hardlopen.

Als de Loden Verrader uit het kantoor van de Maduro's is „gestolen" — veilig opgesloten in een brandkast die abusievelijk werd opengelaten en dit om het de marinemensen niet al te moeilijk te maken de traditionele ontvoeringen uit te voeren — is er ook een tijd van terugkeer. Hier brengen de marinemensen het beeld weer terug, een glimlachende Benny Maduro ziet zijn vertrouwde stamgast, na een koude neus in Holland te hebben gehaald, weer terug in de Antilliaanse tropensferen.

AGENDA

WEST-END:
Zat. 19.00 en 21.00 uur; „El Alamein", Zond. 10.30 „El Alamein" 16.30 „Arena" 18.30 „El hijos de los llanos" en 20.30 uur; „El Alamein"

CINELANDIA:
Zat. 19.00 en 21.00 uur; „Saskatchewan" Zond. 18.30 uur; „Rainbouw over the rockies"; en 20.30 uur „SHROI7TAET

ROXY:
Zat. 19.00 en 21.00 uur. „Naked jungle"; Zond. 10.30 uur „Cortesana", 16.30 uur „Castello en Abbot meet mr. Hyde"; 18.30 uur „Bomba the jungle boy"; 20.30 uur: „Naked jungle".

CARIBE:
Zat. 18.30 uur „Marked trails"; 20.00 uur „Fort Ossage"; Zond. 18.00 uur „Cherokee uprising"; 20.00 uur „The I don't care girl";

REX:
Zat. 20.00 uur „Because you are mine"; Zond. 18.00 uur, „Captive of Billy", 20.00 uur; „Sirene of Bagdad".

ROYAL:
Zat 20.00 uur; „The lost vulcano"; Zond. 18.00 uur; „Fighter attack," 20.00 uur „Veils of Bagdad"

SUFFISANTTHEATER:
„Zat. 20.00 uur Captain's paradise"; Zond 20.00 uur; „Magnificent obsession'
MUSEUM:
Opening tentoonstelling; 10.15 uur (Zond).

WACHTDIENST C.P. NEDERHORST
De wachtdienst wordt dit week-end waargenomen door de heer W. van Buren. tel 1758.

VERLOVEN BEGRAFENISSEN
Dit week-end is mevr. M. A. de Jongh. Kortijnweg 58. tel 4454 belast met de afgifte van verloven voor begraffenissen.

Wit Gele Kruis.
Zuster van Haaren, Nieuwindstraat 22 a, tel. 3773 is belast met de Zondags- en nachtdienst.

Apotheken.
De Zondags- en nachtdienst wordt waargenomen in Otrabanda door Botica Americana, Breedestraat 159, tel, 3636. in Punda door Botica Nueva, de Ruyterplein, tel 2838.

Weekend-diensten

Gouvernements - Geneeskundigen
Stadsdistrict:
Dr. H. W. A. Devid, Penstraat, 60 tel. No. 2597.
2e District:
Dr. C. Deutekom, Grebbelinieweg, tel. 1709

Honderden belangstellenden in de stad

„Van Speyk" vaart triomphantelijk met loden verrader huiswaarts

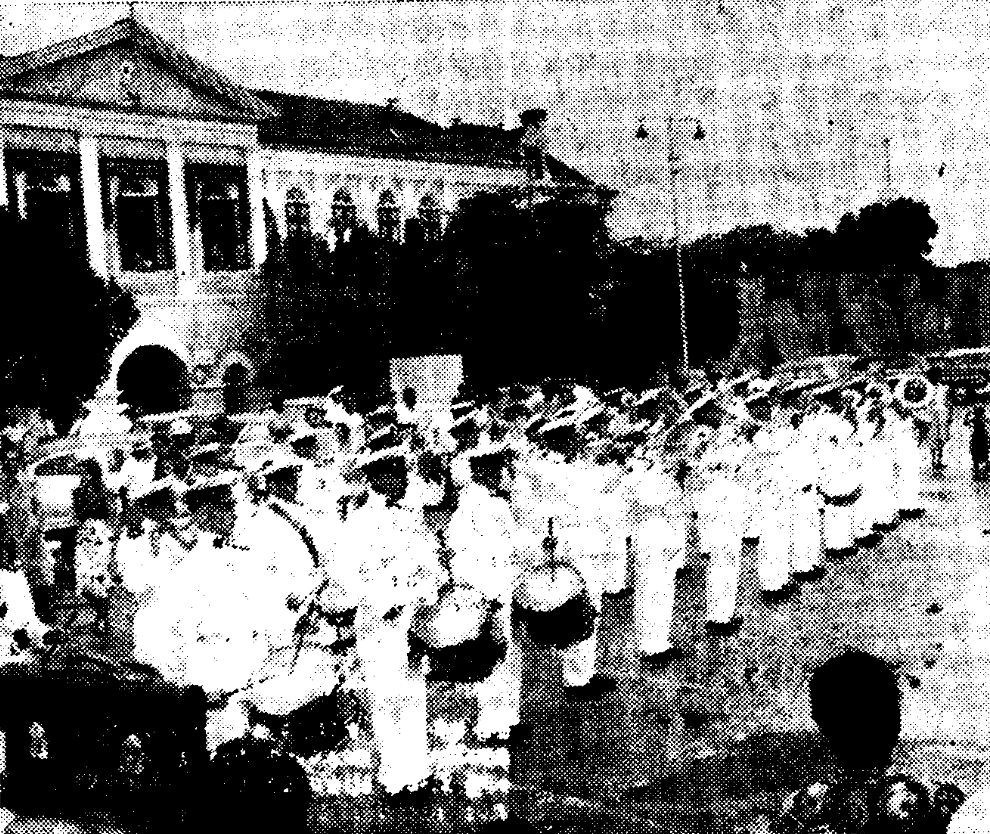
Willemstad. — Hedenochtend omstreeks kwart voor tien voer Hr Ms „Van Speijk" voor de laatste maal onze haven uit, althans voorlopig. Het schip heeft anderhalf jaar lang in de Caraibische wateren gepatrouilleerd en geoefend en was, zoals bekend, op Curaçao gestationeerd. Op de Marinebasis waren hedenochtend reeds vele kennissen en familieleden afscheid komen nemen. Onder de Jannen heerste zoals begrijpelijk een prima stemming. Zij gaan immers naar Holland toe! De laatste tros werd onder gejuich van de hele „Van Speijk"-bemanning door een onder-officier van de Basis losgegooid. Een Curaçaose melodie werd op het schip gespeeld als afscheid, doch werd al direct overstemd door het gejuich van de „Van Speijk"-mannen die de Looden Verrader te voorschijn haalden en triomphantelijk op de boeg plaatsten.

Enkele dagen rust in Las Palmas

Wij zijn er zeker van dat de vertrekkende bemanning om meer dan een reden het feit dat het regende zeer betreurde, zij had gaarne haar „blauwe pak" laten zien aan de achterblijvers.

Het oorlogsschip voer langzaam door de Annabaai. Toen wij bij de brug arriveerden waren wij juist op tijd om de „Van Spijk" te zien uitvaren. Onder hoera geroep en gewuif van honderden belangstellenden op de Handelskade en Gouvernementsplein, voer de „Van Speijk" de haven uit. Ter hoogte van de brug gekomen klonken plotseling de tonen van het Wilhelmus, dat werd gespeeld door de Mariniers kapel, die op het Gouvernementsplein stond opgesteld.

Het is een onvergetelijk afscheid geworden dat een duidelijk bewijs is van de aanhankelijkheid van de eilandbewoners voor onze Marine. De „Van Speijk" vaart nu naar Trinidad, vandaar naar Las Palmas. De Commandant De Jongh vertelde ons kort voor het vertrek dat men hier enkele dagen verblijft, daarna gaat het regelrecht naar Nederland. Op 14 Februari hoopt men dan in Den Helder aan te komen. De beste wensen voor de thuisreis van de „Van Speijk", van de „Amigoe di Curaçao" vergezelle het schip.

Op het Gouvernementsplein stond bij het vertrek van de „Van Speyk" de Mariniers kapel opgesteld. Onder leiding van Adjudant Brul speelden de in witte uniformen gestoken Mariniers het Wilhelmus, juist toen de „Van Speyk" ter hoogte van de Havenmonding kwam. Uiteraard trok ook de kapel grote belangstelling.

Waar halen wij benzine

Dit weekend is benzine te krijgen bij:

Pelayo Jansen	Santa Rosa
Pablo Frederick	Saliña
C. Winkel & Zonen	Rio Canario
Mevr. v.d. Mark	Cas Chiquito
Ellis & Dania	Molenplein
F. M. de Jongh	Mundo Nobo
Dario Cardoze	Hendrikplein
P. Bakhuis	Berg Altena
Cur Motors Ltd	Sta Helena
A. Rosa	Hato

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De Mobiele Brigade en straatdienst maakten gisteren 16 P.V.'s op en verleenden 18 maal assistentie. Op Fleur de Marie hadden twee vrouwen ruzie met elkaar. Ze bedreigden elkaar met messen te zullen doodsteken. De M.B. herstelde de vrede.

Op Pietermaai werd omstreeks half vijf een 7-jarig ventje aangetroffen dat de weg naar huis niet wist. De M.B. fungeerde als taxi en spoedig was het kereltje bij zijn ouders terug. Op het Wageningenplein had de baldadige jeugd weer eens een huis met stenen bekogeld. Bij aankomst van de politie waren ze natuurlijk verdwenen. Ook was er in het R.K. Zeemanshuis een dronken Noor, die de voorbijgangers lastig viel. De M.B. heeft hem onderhouden en naar zijn schip teruggebracht.

Diefstal

Willemstad. — Bij de recherche deed W aangifte van gelddiefstal. Hij had zijn portemonnaie in het toilet van een bar achtergelaten en bij zijn terugkomst was het geld er uit verdwenen. In verband hiermee is aangehouden R, die bekende het feit gepleegd te hebben.

Ontsnapt uit G.O.G.

Willemstad. — Uit de G.O.G. waren gisteren twee jongens ontvlucht. De politie heeft de twee knapen, genaamd M en S, gisteravond op Otrabanda aangetroffen, en hen weer teruggebracht.

Jeugdige vandalen

Willemstad. — Bewoners van de Ka... ...sistentie voor enkele jongens die aldaar de vruchten en takken van de bomen vernielden. Bij aankomst van de politie hadden de jeugdige vandalen de benen genomen.

India's onafhankelijkheidfeest

Willemstad. — Op Woensdag 26 Januari a.s. is er des middags van 5 tot 7 uur op Scharlooweg 75 een receptie ter gelegenheid van de 5de jaardag van de onafhankelijkheid van India.

Laffe vent

Willemstad. — Vanuit de Nieuwestraat werd telefonisch medegedeeld dat een loopjongen een 5 jarig jongentje had mishandeld. Bij aankomst van een patrouille bleek, dat het jongentje, dat op het trottoir in een speelgoedwagentje reed, een trap had gekregen van de 18 jarig loopjongen F. Het mondstuk van 'n trompet dat hij in zijn mond had, was toen in zijn keel beklemd geraakt en het ventje bloedde tamelijk hevig. De politie verleende de nodige assistentie.

Het verkeer en zijn moeilijkheden

Willemstad. — De verkeersafdeling maakte gisteren 4 P.V.'s op en behandelde enkele lichte aanrijdingen. Op de Majoorsweg had een aanrijding plaats tussen een bestelauto en een vrachtauto. De schade is vrij aanzienlijk. Ook werd er op de Sta. Rosaweg ter hoogte van de dokterskamer een 5-jarig jongentje aangereden die onvoorzichtig was overgestoken. Dr. ...sy die spoedig ter plaatse was achtte opneming in Negropont noodzakelijk.

Het is niet prettig boer te zijn in een hoog-water-reservoir

Wie betaalt de stormschade aan de Biesbosch-polders? — Van koffie (met melk) via chocolade en thee naar koffie (zonder melk) — Tragedie in een Ambonezenkamp — Magazijndiefstallen bij de K.L.M. berecht — Stoomlocomotieven gaan verdwijnen.

Letterkundigen schrijven over hun woonplaats

„Men moet de dag niet prijzen voor het avond is", zegt een goed Nederlands spreekwoord en evenmin mag men een pas begonnen jaar afmeten naar wat de eerste dagen en weken aan aangenaams en eventueel onaangenaams opleverden. Dit neemt niet weg, dat menige huisvrouw in het Westen van Nederland zich dezer dagen met een diepe zucht zal hebben afgevraagd, welke aanslagen op haar beurs het jaar 1955 nog in petto heeft, toen zij vernam, dat de prijs van de melk met drie, en in vele steden zelfs met vier cent per liter verhoogd zal worden.

Het is met die verhoging van de melkprijs een vreemde geschiedenis. Nadat maandenlang telkens weer berichten waren gelanceerd over een noodzakelijke, kleine prijsverhoging, berichten, die prompt daarop weer tegengesproken werden, kwam in de eerste weken van het nieuwe jaar als een bom het bericht, dat de rege-

ring accoord ging met een verhoging van de prijs van dit belangrijke volksvoedsel van drie en in enkele plaatsen vier cent. Even bleef het stil, maar toen kwamen de protesten los. De verbruikscoöperaties wezen er in een protesttelegram op, dat de regering de bedrijven met de grootste nadruk had verzocht, na de jongste loonsverhoging grote terughoudendheid te betrachten met prijsverhogingen, zelfs als dit offers van de zijde van de ondernemers zou vergen. En nu week de regering, terwille van de veehouders en melkhandelaren, van haar eigen richtlijn af! Ook de Consumentenbond, een lichaam, dat het kopende publiek wil vertegenwoordigen en waarin de oud-minister van Wederopbouw, mr. In 't Veld, een leidende positie bekleedt, protesteerde met klem. Hetzelfde deden de drie grote werkgeversorganisaties en de vakbonden. De plaatselijke afdeling van een grote vakbond spoorde haar leden zelfs aan voortaan minder melk te kopen. In de Staten-Generaal zal er dezer dagen ook wel het nodige over gezegd worden, maar of daarmee de verhoging ongedaan zal kunnen worden gemaakt, is de vraag.

Gelukkig dragen velen der door de prijsverhoging getroffenen — en dat zijn in het bijzonder gezinnen met jonge kinderen — deze eerste grote tegenvaller in het nieuwe jaar met de nodige humor. „Toen, anderhalf jaar geleden, de koffie plotseling in prijs begon te stijgen, zijn we er in ons gezin toe overgegaan 's avonds chocolade te gaan drinken", verklaarde dezer dagen een huisvrouw uit onze kennissenkring. „Van de chocolade stapten we, toen dat te duur werd, over op thee en na de jongste verhogingen van de theeprijs waren we juist begonnen met een proef met anijsmelk. Misschien dat we nu het goedkoopste uit zijn als we weer tot koffie terugkeren — zonder melk!"

Water-perikelen

Er waren meer groepen in Nederland, voor wie het jaarbegin weinig opwekkends inhield. In de Biesbosch, een ten dele ingepolderd waterrijk gebied Zuidelijk van Dordrecht, vroegen vele boeren zich met zorg af, hoe zij hun bedrijf gaande moeten houden, nu de regering geweigerd heeft de schade, die hier tijdens de jongste stormen aan dijken en landerijen is aangericht, te vergoeden. De ministerraad heeft namelijk besloten alle schade, die in het laatst van 1954 aan de grote, meestal pas herstelde, buitendijken in Zeeland en Zuid-Holland is toegebracht, voor haar rekening te nemen, maar de Biesbosch valt niet onder deze regeling, daar het hier zogenaamde „buitenpolders" betreft, die bij zeer hoge vloeden wel meer onderlopen.

In het geval van de Biesbosch ziet men, hoe vreemd het ook klinkt, van waterstaatszijde zelfs gaarne, dat de polders bij storm en zeer hoge waterstand overstromen, daar het gebied dan als een soort bergingsput voor overtollig water fungeert, waardoor het water in de omliggende gebieden minder hoog stijgt. De landeigenaren en pachters in de Biesbosch voelen zich als bewoners van een door de Rijkswaterstaat uitgedacht hoogwater-reservoir — de officiële naam luidt: komberging — echter alles behalve gelukkig. Zij wijzen er op, dat vóór de Ramp van 1953 iedereen ervan overtuigd was, dat de inpoldering van de Biesbosch een definitieve drooglegging was, en dat het nut van de Biesbosch als hoogwater-reservoir eerst daarna duidelijk werd. Ook menen zij, dat de schade, die in December jongstleden aan de waterkeringen en poldergronden is aangericht, die van een „gewone" overstroming verre te boven gaat. Zij hebben een aantal Kamerleden verzocht zich ter plaatse van de gegrondheid van hun klachten te komen overtuigen. Niet zonder belangstelling ziet men thans in Den Haag de resultaten van deze winterse excursie van een aantal volksvertegenwoordigers naar de om deze tijd van het jaar wel zeer gure Biesbosch-polders tegemoet.

Water, wilgenbosjes en vlakke polders, doorsneden door sloten, zo ziet de Biesbosch, ten Zuiden van Dordrecht, er uit. Bij de laatste storm leden de boeren hier grote schade.

Nerveuze Ambonezen

Vèr van de Biesbosch, in een streek, waar de vrieswind in het begin van het nieuwe jaar echter al even onbarmhartig over het kale polderland scheerde, hadden in de afgelopen week enige honderden Ambonezen, die daar in een kamp zijn ondergebracht, moeilijkheden van geheel andere, en in wezen veel tragischer aard dan de boeren bezuiden Dordrecht. Zoals men weet vertoeft een groot aantal voormalige soldaten van het opgeheven Kon. Ned Indische Lager, afkomstig van Ambon en omliggende eilanden, nu al geruime tijd in Nederland, omdat zij niet in het Indonesische Leger dienst wilden nemen. Zij wonen met hun gezinnen in barakkenkampen, velen werken in omliggende fabrieken, maar vooral in de winter, wanneer het klimaatsverschil tussen Nederland en Oost-Indonesië wel bijzonder groot is, maken zij een diep-ongelukkige indruk. Van tijd tot tijd zijn er — zoals begrijpelijk — moeilijkheden in de woonoorden. Soms ligt dit aan de Nederlandse kampleiding, soms aan de uiteraard nerveuze Ambonezen, die van dag tot dag de berichten omtrent de strijd op Ambon volgen, zonder zelf in te kunnen grijpen, en soms aan beide.

In het kamp „Beenderribbe", tussen Steenwijk en Blokzijl, heersten al geruime tijd spanningen, die, naar de mening van de met het toezicht op de kampen belaste Nederlandse autoriteiten, hoofdzakelijk te wijten waren aan de agitatie van enkele zeer militante Ambonezen. Dezer dagen besloot men deze mensen en hun gezinnen van „Beenderribbe" over te plaatsen naar een zogenaamd strafkamp (speciaal bestemd voor onwilligen), maar toen de mannen van de rijkspolitie, die voor het transport moesten zorgen, in het eenzaam gelegen kamp in het polderland verschenen, nam de gehele kampbevolking een zo dreigende houding aan, dat besloten werd die dag van de overbrenging der Ambonezen naar elders af te zien. Vóór dit besluit viel, hadden reeds schermutselingen plaats gehad, waarbij de Ambonezen van primitieve, zelf vervaardigde wapens gebruik maakten en de rijkspolitie met honden chargeerde. Algemeen vreesde men voor de volgende dag een ernstiger uitbarsting, maar dank zij het bemiddelend optreden van de nog jonge burgemeester van de gemeente Steenwijkerwold, waarin het kamp is gelegen, bleef het bij demonstraties der verontwaardigde oud-soldaten en konden de Ambonezen, wier overplaatsing was gelast, zonder grote moeilijkheden op transport worden gesteld.

Zijn de autoriteiten te straf opgetreden? Het is moeilijk te zeggen. Van overheidszijde is er bij herhaling op gewezen, dat men de tragische positie van de Ambonezen in Nederland — waar zij zich niet thuis voelen, maar dat zij niet kunnen verlaten, omdat de regering hen niet naar Ambon wil zenden en zij zelf niet naar het gebied van de Republiek Indonesië willen — ten volle begrijpt. Maar of de Nederlandse bevolking geheel en al beseft wat deze mensen, die altijd trouw zijn geweest aan het Nederlandse gezag, doormaken? De meeste kampen liggen ver van de bevolkingscentra. En véél wordt er — over het geheel genomen — niet over de Ambonezen gesproken.

Pas het begin.....

Ook voor de K. L. M. was het jaarbegin niet bijzonder fortuinlijk. De Haarlemse rechtbank begon in de eerste week van Januari met de behandeling van een gehele reeks van diefstallen, die de laatste jaren in de magazijnen van de luchtvaartmaatschappij op Schiphol zijn gepleegd.... meestal door of met bemiddeling van daar werkzaam K.L.M.-personeel. De officier van justitie zei in zijn requisitoir verschillende onaangename dingen voor Nederlands nationale luchtvaartonderneming. Niet alleen stelde hij de hogere leiding van de K. L. M., die onvoldoende toezicht zou hebben uitgeoefend in de magazijnen, mede verantwoordelijk voor het gebeurde, maar bovendien verklaarde hij, dat de thans behandelde zaken nog slechts een begin vormden. Het onderzoek van de justitie was nog lang niet ten einde en waarschijnlijk zouden er nog verscheidene andere leden van het magazijnpersoneel voor het hekje moeten verschijnen....

Intussen heeft de directie van de K. L. M. waarschijnlijk reeds haar lering uit het gebeurde getrokken en het toezicht in haar gebouwen aanzienlijk verscherpt. Toen uw briefschrijver onlangs 's avonds laat op Schiphol was om een pakje af te geven en hij niet aan het gewone loket, maar in een apart vertrek, door twee K.L.M.-employé's werd geholpen, ging niet minder dan viermaal de deur open en stak een lid van de K.L.M.-politie zijn hoofd om de hoek....

Tevredenheid over 1954

Natuurlijk zijn er ook mensen, voor wie het nieuwe jaar alleszins fortuinlijk is begonnen. Verscheidene voorzitters van Kamers van Koophandel konden hooggestemde jaaroverzichten uitspreken en gewag maken van toenemende welvaart, groter drukte in de havens en bevredigende resultaten van handel en industrie. Natuurlijk lieten zij niet na ook de nodige desiderata te laten horen. Het meest gevraagd bleken verbeteringen van verkeerswegen en verhaasting van bruggen- en/of tunnelbouw, hetgeen begrijpelijk is in een land, waar alleen reeds het aantal personenauto's sinds 1949 verdubbeld is: van 113.477 op 1 Augustus 1949 tot 219.411 op 1 Augustus 1954. Als goede Hollanders lieten de sprekers niet na er op te wijzen, dat de huidige welvaart wel eens door een inzinking gevolgd zou kunnen worden en tot de nodige voorzichtigheid te manen.

Speciaal de president-directeur van de Nederlandse Spoorwegen, ir. F. Q. den Hollander, had reden tot tevredenheid. In zijn — wat verlate — nieuwjaarsrede gaf hij een overzicht van wat door de Spoorwegen in de tien jaar sinds de Bevrijding is verricht, en dat is heel wat. Op enkele minder belangrijke lijnen na, die door dieseltreinen worden bereden, is het gehele net thans geëlectrificeerd. Gestreefd wordt naar de invoering van kwartierdiensten tussen de grote steden en in het komende voorjaar zal men elk uur van Amsterdam en Rotterdam, per electrische trein, naar België kunnen vertrekken. Eén droeve mededeling was er bij de vele, die de „big boss" van het Nederlandse railvervoer deed: de stoomlocomotief is gedoemd te verdwijnen. Haar plaats wordt ingenomen door electrische en diesellocomotieven en in 1957 zal het laatste rook en stoom uitblazende „ijzeren trekdier" (zoals onze voorvaderen haar noemden) naar de sloper vertrekken. Stoomlocomotieven zijn trouwens thans reeds zeldzaam, zó zeldzaam, dat het kleine zoontje van uw briefschrijver, dat heel goed weet, hoe een electrische of een dieseltrein er uit ziet, onlangs, toen hij in een oud prentenboek een afbeelding van een stoomlocomotief tegen kwam, verbaasd vroeg, wat dat was. Zo iets zou een klein jongetje van een vorige generatie niet zijn overkomen!

Een nieuwjaarsverrassing, die ongetwijfeld zeer welkom is geweest, beleefde ook een aantal Nederlandse letterkundigen. Het departement van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen, dat in zijn streven naar het voeren van cultuurpolitiek van tijd tot tijd als een soort Sinterklaas overheidsopdrachten uitdeelt aan kunstenaars, verzocht deze schrijvers een gedicht of gedichtenreeks, novelle of literaire plaatsbeschrijving te wijden aan de plaats van hun inwoning. Godfried Bomans mag over Haarlem schrijven, Pierre Kemp over Maastricht, Jaap Romijn over Utrecht, en zo kregen de meeste grote steden een letterkundige toegewezen, die in overheidsopdracht haar karakter en atmosfeer in proza of poëzie zal mogen vastleggen. We zijn benieuwd naar hetgeen er uit de pen (of schrijfmachine) zal komen!

Oud en nieuw op een emplacement van de Nederlandse Spoorwegen. Links een gestroomlijnde dieseltrein, rechts een ouderwetse stoomlocomotief. In 1957 gaat de laatste stoomlocomotief naar de sloper.

De letterkundige Godfried Bomans, die van de overheid opdracht kreeg tot het schrijven van een prozastuk of gedicht over zijn geboorteplaats Haarlem.

CURACAO

Eilandenregeling in de branding....

(vervolg van pag. 1)

paalde landsbelastingen aan de eilandgebieden afstaat, dient vervolgens te worden bepaald naar welke maatstaf de verdeling daarvan over de eilandgebieden Curaçao en Aruba — eventueel andere eilandgebieden — zal plaats vinden. Stellig kunnen tegen welke maatstaf ook bezwaren worden aangebracht; de maatstaf van het aantal inwoners komt evenwel aanvaardbaar voor. Deze maatstaf heeft een nivellerende werking en is mede uit een oogpunt van eenvoud aantrekkelijk.

Aan het eilandgebied worden voorts de belastingen op de verteringen toegewezen, met uitzondering van de accijnzen. In het kader van de zelfstandige status der eilandgebieden zouden het eilandgebied in deze sector geen bevoegdheden onthouden behoeven te worden. Aan de eilandgebieden waren derhalve volledige bevoegdheden toe te kennen ten aanzien van onder meer de gebruiksbelasting, de vermakelijkhedenbelasting, de motorrijtuigen en motorbootbelasting. Dit zou eveneens kunnen geschieden ten aanzien van de grondbelasting.

Bij bovenaangegeven verdeling van het belastinggebied en toekenning van zelfstandige bevoegdheden tot belastingheffing kan — en moet — het opleggen van bijdragen van land aan eilandgebied, of omgekeerd, achterwege blijven.

Zowel het land als het eilandgebied vinden ruimte tot belastingheffing in eigen sfeer en de financiële consequenties van het beheer en beleid zullen worden gevoeld in het niveau der belastingen van de rechtsgemeenschap binnen welke dit beheer en beleid worden gevoerd.

Zo er spanningen ontstaan die binnen het raam der wettelijke regelen met betrekking tot de verdeling van het belastinggebied niet meer zijn op te lossen is de tijd gekomen tot herziening van de hoofdlijnen zèlf van de verdeling van het belastinggebied.

En dan nog zal veelal — nadat bij landsverordening bepaalde belastingtarieven zijn verhoogd — met een zeer eenvoudige wijziging der wettelijke regelen kunnen worden volstaan, namelijk met wijziging der percentages van de aandelen van het land en van de eilandgebieden in elkaars representatieve belastingopbrengsten.

Herziening van de verdeling van het belastinggebied ware slechts tot stand te brengen mits daarvoor in de Staten twee derde meerderheid wordt verkregen.

La Poison

Willemstad. — In Asientotheater draait op Woensdag 2 Februari a.s. voor leden van de Curaçaose Filmliga — aanvang 20.30 uur — de film „La Poison", een Franse speelfilm vervaardigd door Sacha Guitry.

Een dramatisch gebeuren van een humorvolle kant bezien, een scenario met een voortreffelijk vondst, dat de vraag behandelt: „Mag men zijn vrouw doden?" De film is voorzien van Nederlandse teksten.

Cepim mutaties

Emmastad. — De Cepim mutaties zijn de volgende:

Aangekomen van Nederland A. Vermeulen, W. Moulijn, P. Herweyer, S.F. Kootte, A.R.H. Ottens, M.L.T. Carrique, A.E.F. van Capello; M. Schop, D.L. Aldred, M.H. ter Ellen, J.G. de Jong, C.W. Bakker, H.G. Mulder.

Van Denemarken: V.F. Medema.

Van Mexico: R.A. Ramones.

Vertrokken naar Nederland: J. J. Mooy, J. Verzijlbergen, G.H. Meyerink.

Naar Paramaribo: L.E. Brand Flu.

Naar Sto Domingo: D. Sterk.

Hedenavond: Shakuntala Devi

Willemstad. — Naar wij van de administrateur van het C.C.C. de heer Henk Dennert vernemen, treedt de Indiase „rekenmachine" Shakuntala Devi, hedenavond op in de J.P.F.-club. Aanvang om 8.15 uur.

Verder is het zo geregeld dat de charmante Shakuntala op Donderdag 27 Januari in de Club Van Engelen en Vrijdag 28 Januari in Asiento optreedt. Shakuntala Devi heeft zich verder bereid verklaard om op Zaterdag 29 Januari a.s. een speciale voorstelling te geven ten bate van de Gebrekkige Kinderen. Met de CSC worden nog besprekingen gevoerd.

Wij geloven wel dat de J.P.F.-club hedenavond belangstellenden zal trekken.

Kruisbeeld van Kees van Willigen uit het privé bezit van de Curaçaose arts Chris Engels.

Kees van Willigen, schilder uit Alba, exposeert in het Curacaos Museum

Ergens tussen Lyon en Marseille, een 15 km ten Westen van Montelimar, ligt een klein stadje, Alba geheten. In de Romeinse tijd droeg het de naam Alba Augusta en waarschijnlijk was het in die verre dagen een stadje van enig belang. Thans echter zijn de eens zo trotse patriciërshuizen vervallen of worden in het gunstigst geval als pakhuis gebruikt.

De mensen, die er nog zijn blijven wonen, beoefenen op moeizame wijze de landbouw en omdat het centrum van het stadje zelfs aan de meest simpele eisen niet meer voldoet, wonen zij veelal buiten het plaatsje.

Het spreekt vanzelf dat de eigenaars van de huizen in Alba hun eigendom liever kwijt dan rijk zijn. Wanneer er dus iemand als belangstellend koper optreedt, heeft hij grote kans een vervallen huis tegen een zeer geringe prijs het zijne te kunnen noemen.

Het vreemde geval doet zich voor dat er enkele kopers zijn komen opdagen! Want het is daar dat, ver verwijderd van grote verkeerswegen en touristencentra, in een prachtige omgeving met een goed klimaat, zich een groep kunstenaars gevestigd heeft van allerlei nationaliteit.

Alba werd (her) ondekt door een Hollands architect, die vrijwel direct gezelschap kreeg van een Peruaans beeldhouwer. Langzaamaan ontwikkelde zich een kunstenaarskolonie: een Zweeds beeldhouwer, een Zwitserse schilder, een Amerikaans scenarioschrijver, een Nederlandse schilder. Hun aantal varieert van 20 tot 40, al naar gelang het feit of zij Alba als vaste of tijdelijke woonplaats verkiezen.

Deze artisten geven kleur aan het vervallen dorp en een bepaald soort eigen bedrijvigheid. De bevolking leeft met hen mee en dit niet alleen omdat er van een „zakelijk contact" sprake is, maar omdat door het verblijf van deze mensen het dorp weer enigszins belangrijk is geworden.

Allerplezierigst is het contact tussen bewoners en kunstenaars, wat op zichzelf een unicum heten mag, gezien de argwaan die de boer (en zeker de stugge Franse boer uit die streken) gewoonlijk tegenover de „artist" tot uiting brengt. Elk jaar wordt een expositie georganiseerd in de plaatselijke school, bezocht door het „hele dorp".

Het kleine plaatsje wordt van uit de hoogte beheerst door een schitterend eeuwenoud kasteel, niet meer bewoond door de eens adelijke kasteelheren, maar nog wel gedurende enkele maanden per jaar door een Parijs fabrikant.

Het is nu in dit kleine dorp dat de schilder Kees van Willigen woont werkt gedurende de voorjaars- en zomermaanden, een van de eersten trouwens die zijn toevlucht in Alba zocht. Zijn werk kan men van Zondag 23 Januari af bezichtigen in het Curaçaos Museum".

Van Willigen werd door zijn ouders van de bekende Haagse juweliersfirma Van Willigen) bestemd voor juwelenontwerper. Hij bezocht daartoe de academie te München, waar men hem echter vaak op de schildersafdeling aantrof, omdat zijn belangstelling toen al gericht was op de schilderskunst. Hij verliet Duitsland omstreeks 1937, omdat leven onder de steeds meer onheilspellend wordende politieke omstandigheden hem onmogelijk werd.

Kort voor de wereldoorlog vertrok hij naar Indië waar hij in het juweliersvak werkzaam was. Daar overviel hem de oorlog, hij werd door de Jappen naar Birma gevoerd en tot slavenarbeid gedwongen.

Eenmaal terug in Nederland keerde hij zich geheel tot de schilderskunst en ging op advies van de Nederlandse architect, die Alba ontdekt had, naar Alba. Hij woont er aan de Grande Rue, die overigens vier meter breed is. Hij woont er in een huis, dat hij zelf gerestaureerd en bewoonbaar heeft moeten maken en dat hij voorzag van de elementaire gemakken, die er volslagen ontbraken. Het werk dat hij niet zelf kon verrichten, betaalde hij door als peon in dienst te treden bij de plaatselijke metselaar. Met een heerlijke zelfspot heeft hij zichzelf in deze kwaliteit uitgebeeld op een zelfportret, dat op de tentoonstelling aanwezig is.

F.

Talrijke genaturaliseerde Indonesiers niet op de kiezerslijst

Paramaribo. — De Indonesische kiesrechtkwestie heeft een nieuw conflict geschapen. In het district Saramacca blijkt ongeveer de helft van het aantal genaturaliseerden niet op de kiezerslijst te zijn geplaatst. Het districtsbestuur stelt zich op het standpunt, dat de mensen niet volgens de wettelijke voorschriften geregistreerd zijn als in het district gevestigd te zijn. De termijnen om op de kiezerslijst te kunnen worden geplaatst, zijn niet in acht genomen.

De K.T.P.I. heeft zich met een verzoekschrift tot de gouverneur gewend om deze mensen alsnog op de kiezerslijst te kunnen plaatsen en voert o.a. aan, dat het districtsbestuur met het toestaan, dat deze mensen genaturaliseerd werden, reeds erkende, dat zij in het district gevestigd zijn, aangezien men om genaturaliseerd te worden in een bepaald district ook daar zijn woonplaats moest hebben.

Aanklach

De districtssecretaris van Saramacca, de heer Sewberath Misser, heeft een klacht ingediend tegen de dagbladen „De West" en „De Tijd" wegens voor hem beledigende uitlatingen. In verband met het niet plaatsen van genaturaliseerde Indonesiërs in Saramacca op de kiezerslijst hadden beide bladen naar voren gebracht dat de heer Misser lid is van de V.H.P. fractie in de Staten. Zij hadden geïmpliceerd, dat zijn objectiviteit in deze kwestie in het geding was.

Staten verkiezingen in Suriname

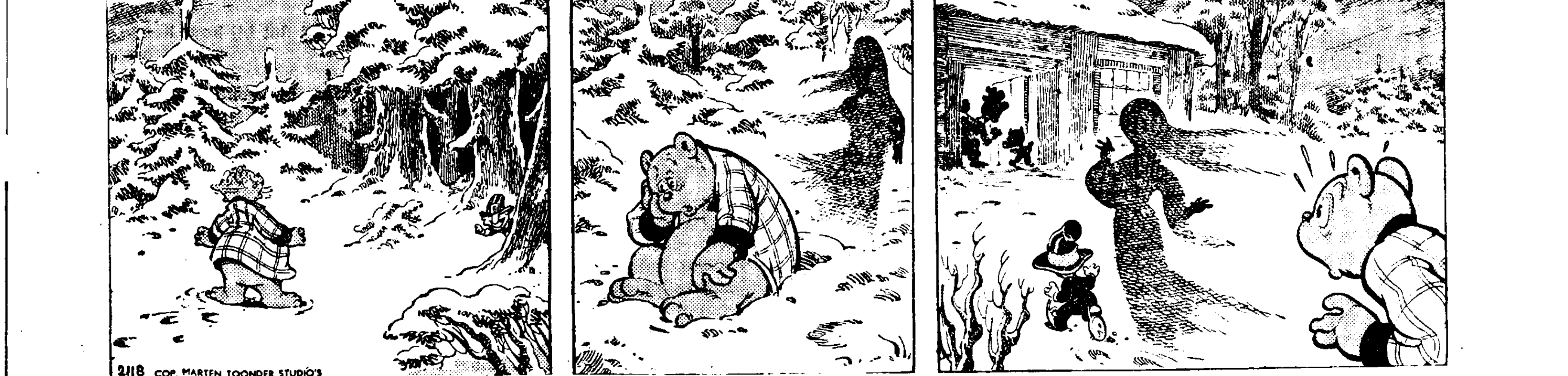
Paramaribo. — De candidaatstelling voor de leden der Staten van Suriname vindt plaats op 14 Februari as. en de verkiezing zal worden gehouden op 29 Maart d.a.v.

Voorlopig geen excellenties

Paramaribo. — Het besluit, dat door de Regeringsraad van Suriname ten aanzien van de aanspreektitels van de ministers is genomen en dat in 1950 in het Gouvernementsblad is gepubliceerd, blijft voorlopig ongewijzigd.

De Regeringsraad heeft besloten om een definitief standpunt in deze aangelegenheid te zijner tijd bekend te maken.

TOM POES EN DE SPIEGELAAR

2118 — Heer Bommel ploeterde met afnemende voortvarendheid door de sneeuw. De juichkreten waren hem al enige tijd in de keel blijven steken want het was ijzig koud en bovendien viel het voortgaan niet gemakkelijk.

Tenslotte bleef hij hijgend staan en keek rond. Om hem heen stond een somber dennewoud, waar de wind knisperend doorheen blies. Half achter een boom verscholen stond de dwerg te lachen.

„Je dacht, dat het een stad was, hè?" riep het nare mannetje. „Het is gewoon een bos, hoor! Ja, ja, zo zie je! Schijn bedriegt! Vertrouw nooit te veel op wat je ziet, Bommel!"

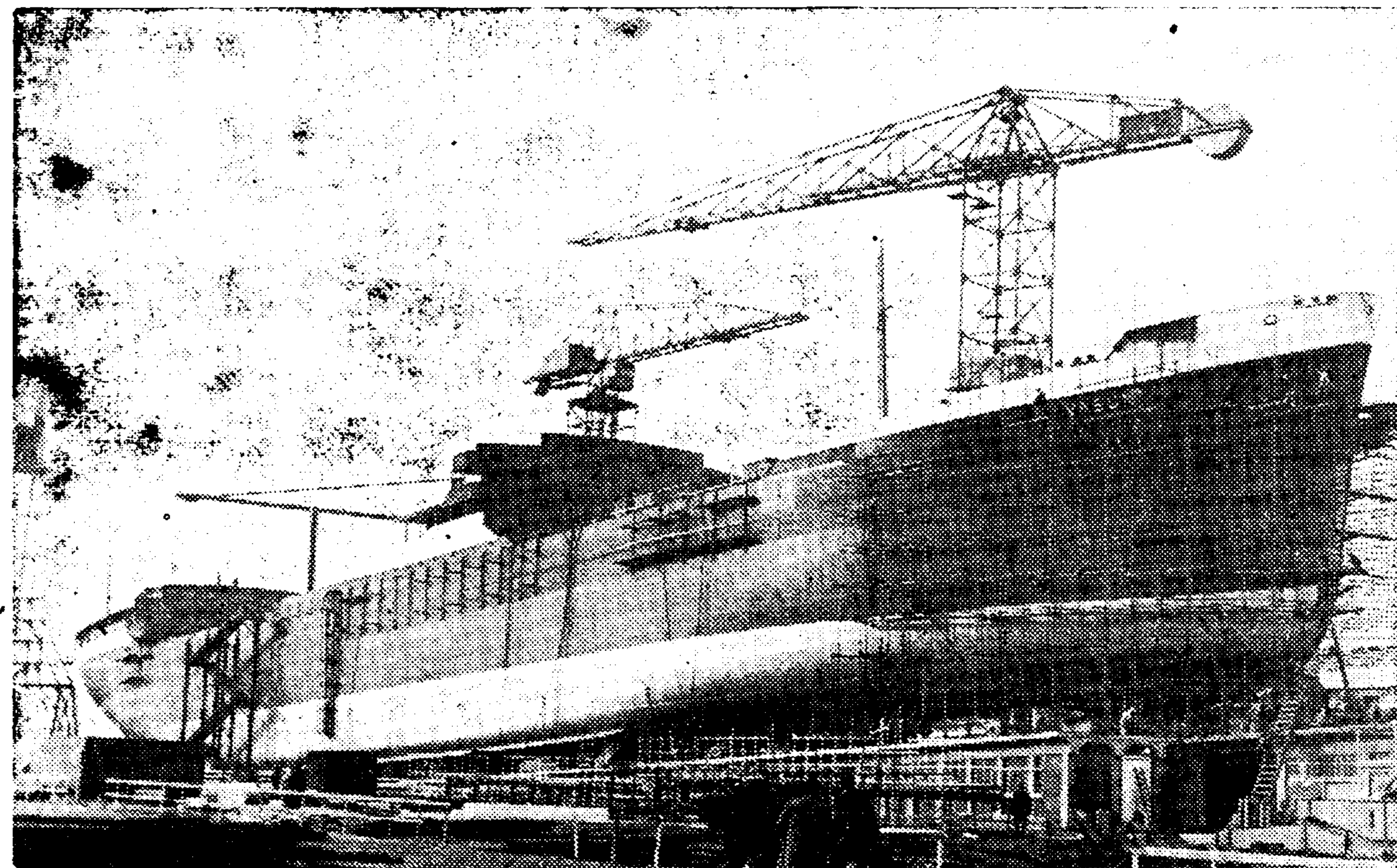
Maar heer Ollie was ineens te moe om nog boos te worden. Terneergeslagen ging hij in de sneeuw zitten en staarde bekommerd voor zich uit. „Nu dacht ik toch heus, dat ik er was!" mompelde hij. „Ik zag duidelijk een stad. Misschien zijn mijn ogen niet in orde. Vertrouw niet op wat je ziet, zegt dat misselijke heertje met die zwarte hoed. Maar waar moet ik dan op vertrouwen? Ach, ach — hoe zal ik ooit mijn spiegelbeeld terugkrijgen?"

Op dat moment kwam er een donkere gestalte uit het woud te voorschijn. Ze passeerde heer Ollie rakelings en zweefde zonder zelfs maar goede middag te zeggen in de richting van Wammes Waggels herberg.

Heer Ollie sprong op alsof hij door een veer omhoog gestoten werd. „Maar — maar dat is die gesluierde gedaante!" riep hij uit. „Dat is die figuur, die spiegelbeelden steelt! Hela! Hallo!"

Hij begon er achteraan te draven maar de gestalte keek niet om en scheen hem niet op te merken, zodat heer Ollie na enkele passen weer halt hield.

„Vertrouw nooit op wat je ziet, zei die dwerg!" prevelde hij. „Zie ik nu wat ik zie of zie ik het niet, als iemand begrijpt wat ik bedoel?"

H.K.H. Prinses Beatrix liet bij de N.D.S.M. te Amsterdam het 31.000 ton metende tankschip „Vasum" te water. Op de foto: de „Vasum" op de helling.

Inbond verenigde erfgenamen maken aanspraak op nalatenschap van Pieter Teyler van der Hulst en zijn nicht

's-Gravenhage. — Een aantal nakomelingen van de in 1778 te Haarlem overleden Pieter Teyler van der Hulst heeft zich verenigd in de „Bond van plaatselijke verenigingen van erfgenamen en vermeende erfgenamen van de nalatenschap van Pieter Teyler van der Hulst en zijn nicht Catharina Olthoff". Deze bond zal trachten gerechtelijke erkenning te krijgen van zijn aanspraken op de nalatenschap van Pieter Teyler van der Hulst, die al sinds jaren wordt beheerd door de te Haarlem gevestigde Teylerstichting.

Over deze nalatenschap is al geprocedeerd sinds het overlijden van de erflater. Telkenmale hebben afzonderlijke nakomelingen een proces aanhangig gemaakt. De eerste was Catharina Olthoff zelf, die in 1784 is overleden. De laatste tot nu toe is de heer Ch. Wegerif uit Amsterdam, wiens proces vorig jaar is begonnen en waarin de uitspraak pas over enkele jaren wordt verwacht.

Tot nu toe zijn degenen, die na Catharina Olthoff hebben geprocedeerd steeds in het ongelijk gesteld. De nieuwe bond stelt zich echter voor, nieuw materiaal naar voren te brengen en dit voor deskundigen te doen toelichten.

De kwestie waar het in de strijd van de vermeende erfgenamen tegen de Teylerstichting om gaat, is een ingewikkeld juridisch geschil. De vermeende erfgenamen menen, dat aan een bepaling uit het testament van de erflater — welks geldigheid zij overigens betwisten — geen uitvoering is gegeven: de bepaling namelijk, dat de door Teyler aangewezen vijf directeuren-executeuren de nalatenschap moesten beheren en liquideren, dat wil zeggen verdelen onder de erfgenamen. De directeuren van de Teylerstichting, die de opvolgers zijn van de aangewezen vijf directeuren-executeuren, menen dat deze bepaling uit het testament door de erflater nog is ingetrokken, maar dat, ware dit niet gebeurd, het deel van de nalatenschap dat dan voor executie in aanmerking zou zijn gekomen, anders zou zijn behandeld dan de vermeende erfgenamen nu wensen. Rond dit kernprobleem spelen nog tal van andere kwesties mede, die de zaak-Teyler maken tot een zeer ingewikkelde erfenis-zaak, waaraan tal van juristen de handen vol hebben gehad en nog zullen hebben.

Radioactieve sneeuw in Z.-Korea

Seoel. — De nationale universiteit van Seoel heeft bekendgemaakt, dat in Zuid-Korea radio-actieve sneeuw is gevallen. De radioactiviteit was veroorzaakt door een krachtige atoomontploffing, mogelijk in de Sovjet-Unie.

Studiereis met duikboot

Californië. — Teneinde iets meer te weten te komen over de vorm van de aardkorst overwegen op dit ogenblik de universiteit van Californië en de Amerikaanse marine, een duikboot uit te staren, die de verschillende bergketens onder water moet exploreren. Men zal zich vooral concentreren op het gebied tussen de Amerikaanse Westkust en Hawaii.

Er is nog altijd veel te weinig bekend over de aardkorst onder de oceanen, en men hoopt waardevolle gegevens te krijgen uit nauwkeurige metingen van de zwaartekracht. Dergelijke metingen kunnen niet vanaf een gewoon schip gemaakt worden, omdat de golfbewegingen de gevoelige instrumenten stoort. In een duikboot, die enige meters onder water ligt, is de situatie veel gunstiger.

Bij dit werk is een van de belangrijkste apparaten een toestel van de Nederlander Vening Meinesz, die reeds meer dan dertig jaar geleden met dit onderzoek begonnen is. Men herinnere zich zijn reis met de K XVIII. Hij heeft zijn origineel apparaat uitgeleend aan het Californische instituut voor geophysica. Men kan met dit apparaat veranderingen in de zwaartekracht, veroorzaakt door zware massa's in de aardkorst meten.

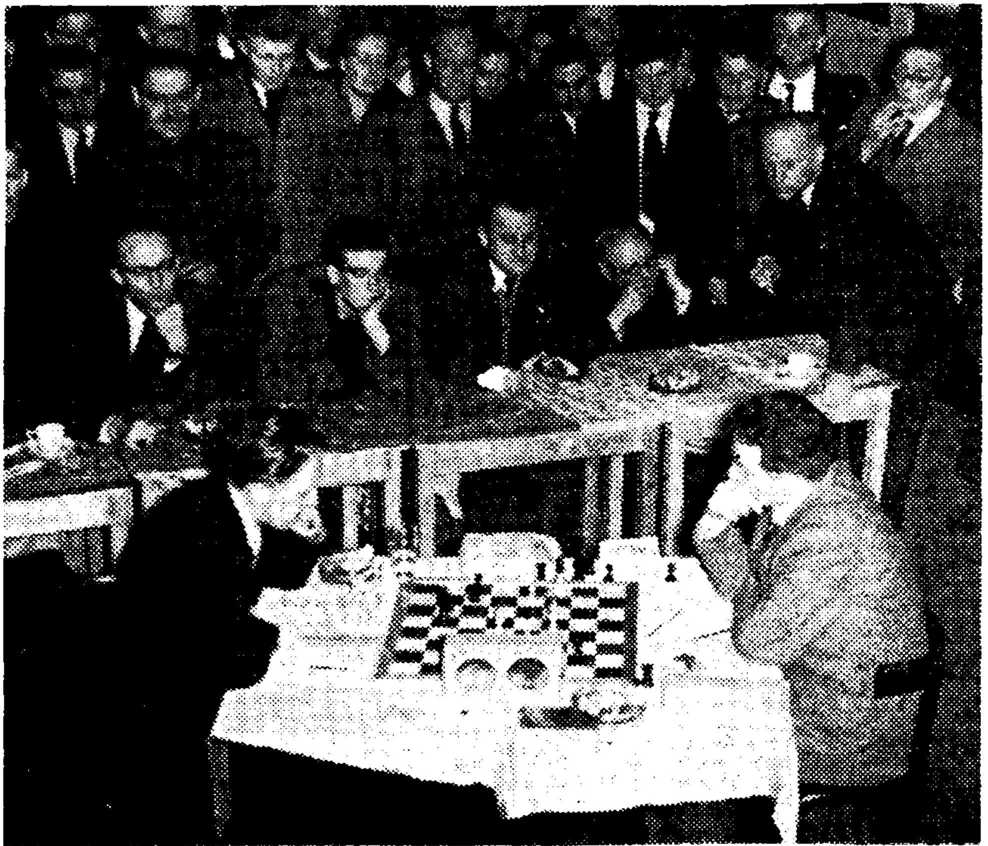
Buenos Aires krijgt grootste autofabriek van Z.-Amerika

Buenos Aires. — In Buenos Aires zal krachtens een overeenkomst tussen Perón en de Amerikaanse Kaiser-Willys maatschappij een autofabriek gebouwd worden, welke de grootste van Zuid-Amerika moet worden. De nieuwe hiervoor opgerichte maatschappij zal een kapitaal van 570 millioen pesos hebben en de naam krijgen van Industrias Kaiser Argentina. De nieuwe fabriek hoopt het volgend jaar met de productie te beginnen en 40.000 auto's per jaar af te leveren.

Argentinië liquideert katholiek onderwijs

Buenos Aires. — Het bestuur van de Argentijnse provincie San Juan heeft besloten de subsidies aan religieuze onderwijs-instellingen in te trekken. De minister van onderwijs van de provincie San Luis maakte bekend, dat in het nieuwe schooljaar de vakken „geloof en moraal" geen examenvakken meer zullen zijn.

Singapore. — Groot Brittannië zal dit jaar 1.500.000 pond sterling op Malakka uitgeven om burgerlijke vliegvelden te verbouwen voor militair gebruik, zo is officieel te Londen bekendgemaakt.

De partij Milic-Perez in het hoogovenschaaktournooi te Velzen trok de meeste publieke belangstelling, zoals deze foto op ondubbelzinnige wijze laat zien.

LONDENS COMMENTAAR

(Van onze Londense correspondent)

Als je een kikker bent in de onafhankelijke republiek van Cuba, gelegen in de Caraibische Zee, en je eetbare delen emigreren (in blik) naar de Verenigde Staten van Amerika, dan wordt op deze eetbare delen door de Amerikaanse douane 8 pct. ad valorem aan invoerrechten geheven. Indien je evenwel ergens anders dan in Cuba als kikker door het leven bent gegaan, heft de Amerikaanse douane 10 pct. invoerrechten op je „cuisses de grenouille" bij landing (in blik) in de Verenigde Staten. Waarom dit zo moet zijn, is voor ons een onverklaarbaar mysterie. Er zit misschien zelfs een sinistere kant aan dit geheim. Want toen wij onlangs op een hanestaartenpartijtje een Amerikaans diplomaat ontmoetten en hem belangstellend vroegen waarom Cubaanse kikkerbilletjes zo bevoorrecht werden boven alle andere niet-Amerikaanse kikkerbilletjes keek de man ons zo ontzet aan, alsof wij hem de sleutel te leen hadden gevraagd van Fort Knox waar Oom Sam zijn goud bewaart. Ons bleek uit zijn verwijtende blik dat het verstandiger was over een ander onderwerp te praten. Hetgeen ons zeer speet. Want tegen onze binnenlip leunde zwaar een tweede vraag, die onmiddellijk verband hield met onze eerste en die wij nu niet meer durfden stellen. Want niet alleen bevreemdt ons de discriminatie ten gunste van de Cubaanse kikker, ons bevreemdt het eveneens dat de Amerikaanse douane, die blijkbaar geen andere uitweg wist uit de moeilijkheid, het nodig gevonden heeft om aan het speciale Amerikaanse Douanegerechtshof de vraag voor te leggen of kikkerbillen gerangschikt dienen te worden onder „vis" of „wild". Wat ons evenwel niet verbaast is dat het Hof tot heden geen uitspraak heeft durven doen. En wij nemen aan dat een aantal in deze zaken bedreven rechters avond aan avond in hun studeervertrekken zitten te kijken naar een kikker op hun bureau en proberen uit te maken of het beest meer lijkt op een wild zwijn dan op een heilbot. Maar zolang niemand ons over het grote geheim van de discriminatie in invoerrechten iets wil vertellen, nemen wij aan dat op Cubaanse kikkers slechts 8 pct. wordt geheven omdat de douane een Cubaanse kikker gelijk stelt met schol, bot en brasem, terwijl zij andere buitenlandse kikkers over één kam scheert met herten en hazen.

Berooid Madagascar

Zoals gezegd, durfden wij op de cocktailparty onze Amerikaanse medegast de tweede vraag niet te stellen nadat hij zo afwijzend had gereageerd op onze eerste vraag. In plaats daarvan trachtten wij hem te sussen door op te merken dat niet alleen kikkers zorgen kunnen baren, maar ook padden. „Want padden weigeren ..." zo vervolgden wij geestdriftig. Maar de man, die wij uit de goedheid onzes harten alles hadden willen vertellen wat ons omtrent padden benarde, ontdekte plotseling iemand in de verte die hij dringend moest spreken en hij schoot van ons heen als een Cubaanse kikker bij de nadering van de billetjesbakker. Enige ogenblikken later zagen wij hem in een koortsachtig gesprek gewikkel met een vreemdeling, die ontzet in onze richting staarde. Alsof een mens niet langer over padden mocht praten zonder voor gek versleten te worden! Padden hebben ons altijd geboeid. Wij hebben ze jaren lang ter woon gehad in onze tuin. En na het laatste nieuws, dat wij uit zeer wetenschappelijke bron over padden hebben vernomen, zullen zij ons meer boeien dan ooit, zal ons hart heviger bloeden dan ooit om Australië dat troost moet putten uit het unieke bezit van koalabeer, wallaby en kangoeroe omdat het de pad mist, en om Madagascar dat weliswaar wordt omzwommen door de Coelocanth maar dat eveneens paddenloos onder de zon ligt. En heviger dan ooit is ons verlangen dat Nederland een eind maakt aan een onrecht den padden aangedaan. Want er is op aarde een pad die, omdat hij in het voorjaar luid van zijn liefde pleegt te getuigen, in Engeland en Amerika de prachtige naam Natterjack draagt. Deze pad met zijn groene huid en de gele streep over de rug is van alle padden de vriendelijkste en voelt zich het meest van alle padden thuis in welwillende gevangenschap onder het bed of in de schoolbank. En wij wisten voor dit goedige, makkelijk tembare en luidgepassionneerde beest in het Nederlands geen andere naam te vinden dan „Stinkende Pad", en dat alleen maar omdat de Natterjack ruikt naar de beschaafde cuisine, d.w.z. naar de koningin aller ajuinen, naar knoflook.

Wat wij onze Amerikaanse vriend hadden willen vertellen, indien hij niet zo schichtig van onze zijde geweken ware, was dat men langs wetenschappelijke weg had vastgesteld dat het heel moeilijk, ja, vrijwel onmogelijk is een pad een pantalon aan te trekken. Deze op exacte gegevens gefundeerde ontdekking werd op zeer merkwaardige wijze gedaan, zoals ieder die onze liefde voor padden deelt, kan zien in het Decembernummer van de „British Journal of Herpetology", een blad dat, zoals de naam zegt, eigenlijk bestemd is voor reptielenminnaars, maar dat grootmoedig nu en dan gastvrijheid biedt aan kikkerkundigen en paddenklanten, zoals in het huidige geval.

Afkeer voor kousebanden

Het was de inwoners van de schoongenaamde dorpen Fontwell Magna en Iwerne Minster in het Graafschap Dorset dikwijls opgevallen dat er 's morgens talrijke dode padden langs de wegen lagen. De dieren waren het slachtoffer geworden van passerende auto's. Vooral op de weg welke voorbij de Clayesmore School voert, een kostschool voor middelbaar onderwijs, vond men des morgens dikwijls een groot aantal overleden padden van het soort dat wetenschappelijk in drievoudige zelfverzekerdheid de naam „Bufo bufo bufo" draagt. Een van de aan de school verbonden leraren, een zekere mijnheer H. J. Moore, van wie een rapport verscheen in het British Journal of Herpetology, besloot een poging te doen het padden-geheim te doorgronden met medewerking van zijn leerlingen, een onderneming die meerdere jaren vergde. En daar gingen dan iedere avond de leraar en een aantal leraren op pad, na het invallen van het duister en zochten het gras af langs de weg. En weldra ontdekten zij dat alle padden op weg waren naar de schoolvijver. Maar nu moest men proberen te achterhalen waar de padden vandaan kwamen. Hier deed zich aanstonds een moeilijkheid voor. Men moest op een of andere wijze de padden, die de gewoonte hadden de schoolvijver te bezoeken, merken om identificatie mogelijk te maken. De normale biologische gewoonte, gevolgd bij het bestuderen van de migratiegewoonten van padden, namelijk hen te merken door een van de tenen te amputeren, vond de heer Moore te wreed. Hij besloot te proberen de padden een kleine elastieken kouseband om te doen. Maar al spoedig bleek dat padden niet van kousebanden houden. Ze verwijderden ze met groote spoed. En het opmerkelijke was dat de wijfjes nog meer geïrriteerd werden door de kousebandjes dan de mannetjespadden, zelfs toen de heer Moore trachtte hun vrouwelijke ijdelheid te strelen door het te proberen met gekleurde kousebandjes. Er bleek in het paddenleven geen plaats te bestaan voor de can-can.

Vervolgens probeerde men de padden te merken door middel van kleuren. Maar er was geen kleurstof te vinden die voldoende houdbaar bleek, althans op een paddehuid. Ten einde raad besloot de heer Moore om tezamen met zijn assisterende leerlingen een groot aantal miniatuursportbroekjes te naaien van het soort dat gedragen wordt door hardlopers. Deze broekjes zouden worden genummerd. En elke pad welke des avonds gevangen werd zou eerst losgelaten worden als hij of zij zich in een zorgvuldig dichtgebonden pantalonnetje had gestoken.

of het beest meer lijkt op een wild zwijn dan op een heilbot

Wij zijn er niet bij geweest, helaas niet bij geweest, toen avonden achtereen de leraar en zijn jeugdige medewerkers in het duister rond de vijver stonden te proberen padden broeken aan te trekken. Maar wij kunnen ons enigszins een denkbeeld vormen van het verdriet en de verschrikkelijke teleurstelling welke zich verbergt achter een lakonieke zin welke men kan vinden in het slotrapport van mijnheer Moore: „Maar het plan de broekjes aan te binden in het donker, dikwijls bij zware regen, bleek practisch niet uitvoerbaar." De padden bleken niet slechts afkerig van kousebanden, doch ook van pantalons. Padden zijn, naar nu wetenschappelijk vast is komen te staan, ongeneeslijke nudisten. Er zat niets anders op dan de gewone methode te volgen en elke gevanger pad te ontdoen van een teen, een zeer onbevredigende werkwijze, want, naar ieder paddenvriend uit ervaring weet, plegen padden dikwijls om uiterst onwetenschappelijke redenen een of meer tenen te verliezen.

Nu wij het voornaamste resultaat van het wetenschappelijk onderzoek hebben meegedeeld, namelijk dat over de pantalons, kunnen wij over de rest van de resultaten kort zijn. Men ontdekte spoedig dat de padden van heinde en verre naar de schoolvijver kwamen in het nachtelijke duister, soms na een reis van meerdere nachten, zulks ondanks het feit dat er andere vijvers en wateren waren in de onmiddellijke nabijheid hunner woonoorden. Sommige padden, die een bezoek hadden gebracht aan de schoolvijver en die, na gemerkt te zijn, waren losgelaten, werden ruim een jaar later weergevonden op een afstand van meer dan vier kilometer van de inrichting voor middelbaar onderwijs, een grote afstand voor een Bufo bufo bufo, die normaal niet meer dan een kilometer per etmaal kan afleggen zonder te puffo puffo puffo. Wat men volgens het geleerde rapport van mijnheer Moore niet heeft kunnen achterhalen is: waarom de padden uit de omgeving van Fontwell Magna en Iwerne Minster een zo roerende genegenheid hebben voor de vijver van Clayesmore school, noch welk instinct of zintuig hun de weg wijst naar het water dat hun lief is boven alle wateren.

Wij zelf durven niet eens gissen naar de oorzaak en zijn geheel tevreden met de visioenen die dit vreemde paddengeval bij ons heeft opgeroepen. Maar onze vriend Willem zou onmiddellijk een verklaring weten voor deze geheimzinnige scholastieke wandelingen van de padden. Hij zou in hun gedrag opnieuw een bewijs zien van de zielsverhuizing. „Zie je wel," zou Willem zeggen, neen, zál hij zeggen als wij hem weerzien, „al die padden zijn in hun vorig bestaan op school gezakt voor het eindexamen. Gedoemd om als padden terug te keren op aarde, drijft hen een onblusbaar heimwee naar de enige vijver in de omgeving welke door zijn geur herinneringen oproept aan leraren en

die ontzet in onze richti

beduimelde grammatica's." zou wellicht enigszins bez... Want zakte hij niet twee maal eindexamen voordat de univ... Leiden eindelijk het voorr... genieten hem aan haar gelee... te prangen?

Mysterieuze verdwijning West-Duitse pfenning

De West-Duitse minister van Financiën, dr. Fritz Schäffer, is op zoek gegaan naar pfennigmunten, de onooglijke koperkleurige geldstukjes, die het kleinste wisselgeld van de weer harde Duitse mark vormen. 1.3 milliard munten van een pfennig zijn in de laatste jaren geslagen en het grootste deel daarvan schijnt in een bodemloze put te zijn verzonken. Winkeliers houden er speciale bonbons en caramels als wisselgeld op na, omdat zij een permanent gebrek aan klein geld hebben. De vier Duitse Munten slaan in drie ploegen zo veel zij kunnen, maar het gebrek aan pfennigen neemt nog altijd toe. Daarbij neemt de minister van Financiën een muntverlies op de koop toe, want sedert de laatste loonverhogingen ligt de kostprijs van een pfennig tegenwoordig boven zijn normale waarde.

De koperwaarde is heel gering en men kan zich daarom niet indenken, dat er echter pfennig-hamsteraars aan het werk zijn. Anders is dat bij het tweepfennigstuk, dat een zo hoog kopergehalte heeft, dat men zich kan indenken, dat het wordt bewaard door lieden, die hopen, dat een nieuwe Koreaboom nog eens een koperhausse zal veroorzaken.

De tweepfennigstukken zijn dan ook vrijwel geheel uit de circulatie verdwenen. Voor zover zij niet in oude sokken zitten heeft de overheid hen wijselijk maar ingenomen. Voor de pfennig-malaise heeft men met dat al nog geen deugelijke verklaring gevonden. Het lek is nog niet gevonden.

De grotere wisselmunten gaat het niet veel beter. De minister van Financiën heeft nu reeds zoveel laten slaan als hij wettelijk kan, namelijk voor twintig mark per hoofd der bevolking. Hij staat nu voor de noodzaak een speciale vergunning te vragen om per man nog tien mark wisselgeld meer te laten maken. Afgezien van het sterk koperhoudende tweepfennigstukje heeft men slechts voor de verdwijning van de „groschen", het Duits... een redelijke verklaring gev... geluksautomaten, die in all... café's zijn opgesteld, slikke... hoeveelheden „groschen" en... den zo zelden leeggehaald, ... voortduring een veel te gro... dezer munten uit de circulati...

Verkeerszondaars op de film

De bereden politie-agenten ... nada, de zogenaamde „Mount... zeker even beroemd als de she... Texas of Arizona. De laatste ... van de Canadese politie is ... auto met een complete filmapp... Met deze patrouillewagen con... de „Mounties" de bekende ... Highway. Wanneer zij een verk... daar zien, die de voorgeschre... heid ver overschrijdt, dan stell... filmcamera in werking. Het ... is met een grote hoek-objecti... rust, zodat niet alleen de ... wagen zelf, doch ook de tege... mende auto's en alle verk... op het beeld verschijnen.

Het doel hiervan is duidelijk... keerszondaar wordt in een ... brief uitgenodigd op een ... datum bij de dichtstbijzijnde ... de „Mounties" te verschijnen... draait men de film voor hem... methode, die niet alleen meer... maakt dan een proces-verbaal... ook minder zenuwslopend is. ... indruk van het bewijs zal de ... overtreder zonder veel protes... betalen.

Die Amerikanen

Een hotel in Atlantic City ... deelde de directie mee, verl... jaar 14.000 dollar doordat de... hardnekkig handdoeken en ba... meenemen.

Tussen neus en lippe...

Tanden des tijds

Verwanten en vrienden stroomden naar de woning van grootmoeder Alessandra Panico in San Giuseppe (Italië) om haar in de mond te kijken en haar geluk te wensen. Bij de 75 jaar oude dame waren namelijk twee snijtanden doorgekomen.

Wonderbare redding

Een vrouw heeft twee dagen aan een haak van een balkon gehangen van de beroemde toren op het Piazza del Commune-plein in Cremona. De 47-jarige mevrouw Belloni klom naar de top van de toren om het uitzicht te bewonderen, toen zij halverwege bij een omloop kwam te vallen, uitgleed, met haar hoofd tegen de stenen viel en van de balustrade gleed, doch als een wonder aan een krul van een ijzeren sierwerk bleef hangen. Twee hele dagen heeft mevrouw Belloni in haar netelige positie doorgebracht boven de duizelingwekkende diepte van het genoemde plein, totdat twee jongetjes, die de toren beklommen, haar aantroffen. Mevrouw Belloni was geheel overstuur en moest onmiddellijk naar het ziekenhuis worden overgebracht.

Geen halve maatregelen

De politie van Muskegon (Ver. Staten) is van mening, dat een echtgenoot, die iedere dag de telefoon voor zijn vrouw wegsluit, in zijn volle recht staat en dat zij (de politie) er dus niets tegen kan doen.

De politie werd opgebeld door een vrouw, die vertelde, dat haar man iedere dag, vóór hij naar zijn werk ging, de telefoon wegsloot. Zij vroeg of de politie haar misschien kon helpen.

Het was waar; de politiemannen vonden de telefoon weggesloten in een zware houten kist.

De mevrouw zeide, dat haar man meende, dat zij te veel tijd aan telefoneren besteedde en te weinig aandacht had voor de huishouding.

„Het was niet de eerste maal, dat we dat huis bezochten", vertelde een inspecteur. „Al eens eerder heeft de vrouw geklaagd dat haar man iedere morgen haar schoenen wegsloot om haar te beletten op visite te gaan".

Wild-west in een hotel

Een hotel-employé heeft met veel succes een trucje toegepast, dat vaak op het witte doek door cowboys en gangsters gebruikt wordt.

Twee mannen traden namelijk het California-hotel te Chicago binnen en beten de employ... Allen, het geijkt... up" toe. Op da... kwam een jonge ... trap naar de hal... wierp een snelle ... haar en een van ... sters liep in de ... om te kijken. Dit ... was voor Allen ... om een pistool te... en de man neer... ten.

Een van de hot... die eveneens film... in de praktijk ... kunnen omzetten... daarop met een ... het pistool uit ... van de tweede ... die zich om zijn ... of de buit niet ... kommerde en ... nam. Allen vuur... een schot op hem... de man geraakt ... ben, want hij sl... kreet.

De neergeschote... ster, de 24-jarige ... Seaton, werd in ... kende toestand in ... kenhuis opgenom...

DE ENGEL VAN SAN FRANCISCO

door CLARENCE B. KELLAND

(vert. uit het Amerikaans door H. DE GRAAFF)

19)

„En verder koopt hij panden op het stuk van Howard Street naar Montgomery Street. Ik weet het, omdat hij van mij ook een pand gekocht heeft. Om de huur kan het niet zijn, want dat brengt hem nooit meer op dan anderhalf procent per maand en je kunt tegenwoordig wel twee-en-een-half procent maken met solide leningen!"

Anneke rekende snel na. Twee-en-een half procent per maand. Dat was dertig procent per jaar. Grote genade, dus in doodgewone obligaties kon je je kapitaal al in drie jaar verdubbelen!

„Maar waarom koopt hij juist in die buurt grond?" vroeg ze.

„Als u weet wat Asbury Harpending in zijn schild voert," antwoordde Brownlee, „dan bent u heel wat slimmer dan ik."

Ze boog haar hoofd en zweeg enkele ogenblikken. „Als iemand onroerende goederen koopt," vroeg zij, „moet hij daar dan contant voor betalen?"

„Nee. Niet altijd. Je kunt een gedeeltelijke hypotheek nemen."

„Maar als je nu eens niet veel geld hebt, en je vindt een perceel dat voordelig is — ik bedoel dat je weer vlug van de hand kunt doen — is daar dan geen enkel middel op?"

„Er is wel een mogelijkheid," zei hij gewichtig. „Zeg dat je een perceel kunt kopen voor 25.000, en dat je zeker weet dat je het over een maand voor veertig of vijftig duizend kunt verkopen. Zoiets komt wel voor, ziet u."

„Wat moet je dan doen?"

„Optie nemen. Je gaat naar de eigenaar toe en betaalt hem een klein bedrag voor het recht zijn grond over een maand tegen een vastgestelde prijs te kopen. Dat is bindend. Zo'n optie kun je krijgen voor vijfhonderd of duizend dollar. Zie je kans je optie binnen een maand te verkopen, dan strijk je je winst op. Lukt het je niet binnen die termijn dan neem je het verlies van het geld dat de optie je gekost heeft of je betaalt een extra bedrag om de optie te verlengen."

„Het is heerlijk om met een man als u te praten mijnheer Brownlee. Een vrouw begrijpt zo weinig van al die ingewikkelde transacties."

Hij zette een hoge borst op. „O, dat is nu eenmaal het zakenleven," verklaarde hij. „Daar raak je aan gewend."

De muziek zweeg en Brownlee offreerde Anneke zijn arm om haar naar haar plaats terug te brengen. Ze zette alle gedachten aan transacties en winst opzij, vastbesloten er de hele avond niet meer aan te denken, waarin ze wonderwel slaagde.

Er was één ding dat Anneke vrijwel instinctmatig wist, en dat was dat succes bij de mannen alleen niet voldoende is. Andere vrouwen kunnen je de voet dwars zetten. Ze was voorzichtig met ieder woord dat ze sprak en ieder gebaar dat ze maakte, want ze wilde volstrekt niemand jaloers maken. Ze mocht van geluk spreken dat ze van nature vriendelijk en innemend was.

Haar zelfvertrouwen was zo groot, dat ze het niet nodig vond zich extra in te spannen om indruk te maken op de mannen die haar omringden. Heel de avond was haar houding zo natuurlijk, zo bescheiden, ja, zelfs enigszins beschroomd, dat ze ook de harten der vrouwen en meisjes veroverde. En het is geen overdrijving te beweren dat ze bij de dames nog meer succes had dan bij de heren. Bovendien was dat succes niet geheel en al het resultaat van berekening. Het sproot grotendeels voort uit haar innerlijke eigenschappen zoals zedigheid, hartelijkheid, en verdraagzaamheid.

Toen ze met Juan Parnell naar huis toe reed, moest ze voortdurend denken aan de heerlijke avond die ze gehad had. Ze sprak weinig, en Juan sloeg haar in het halfdonkere rijtuig met belangstelling gade. Ze scheen zoveel jeugdiger en meisjesachtiger. Een personntje vol tegenstrijdigheden. Hij dacht dat hij haar kende, en nu merkte hij opeens dat hij zich wel eens vergist kon hebben. Maar wie of wat ze ook was, hij vond haar interessant en in hoge mate aantrekkelijk.

„Ik hoop," zei hij, toen ze hun bestemming bereikt hadden, „dat u zich geamuseerd hebt."

„Het was heerlijk," zei ze opgetogen. „O, verrukkelijk gewoonweg. Ik ben zo dankbaar."

Hij hielp haar met uitstappen en ging met haar mee de stoep op, waar zij bleven wachten tot Hephzibah opendeed. Hij wenste haar goede nacht, en voegde er aan toe: „Juffrouw Villard, u bent of een heel bijzondere, óf een heel gevaarlijke vrouw."

Ze keek hem glimlachend aan. „Vanavond ben ik alleen maar een opgetogen, klein meisje," zei ze.

Terwijl Hephzibah haar hielp met uitkleden, zei ze: „Ik ben vanavond een straatje om gewandeld, en ik ben die twee kerels tegengekomen, — Phil Arnold en die saggerijn. Ze vertrekken morgen naar Arizona."

„Ik hoop dat ze nooit meer terugkomen," zei Anneke.

De volgende ochtend begaf ze zich weer met Hephzibah naar Market Street, en deze keer met meer doelbewustheid dan de vorige maal. Ze verlieten het rijtuig en gingen te voet verder. Ze wandelden door Market Street, langs de winkel op de hoek van Sutter Street, waarvan het gerucht ging dat Harpending hem gekocht had voor het fabelachtige bedrag van zesentachtig duizend dollar; ze zetten haar wandeling voort tot voorbij Howard Street, totdat Anneke ten laatste zich een vrij nauwkeurig beeld had gevormd van de situatie ter plaatse. Voor een groezelig manufacturenwinkeltje, niet ver van de Eerste Straat, bleef zij staan.

„Hier gaan we naar binnen," zei ze tegen Hephzibah.

„Waarom?"

„Om onze ogen de kost te geven," verklaarde Anneke kort en bondig.

Het interieur van de winkel was nog groezeliger dan de gevel. De planken lagen volgepropt met goederen, en het was er zo donker, dat de koopwaar haast niet te onderscheiden was. Een vrouw kwam waggelend uit een achterkamer naar voren en bleef wachten.

„Mag ik wat zakdoeken zien," zei Anneke.

De vrouw haalde een aantal zakdoeken te voorschijn, die Anneke nog niet als stofdoeken had willen gebruiken. Anneke deed of ze ze bewonderde en kocht er een paar: daarna knoopte ze een gesprek aan: Als Anneke Villard zich voornam bij iemand in de smaak te vallen, dan wist ze zelfs een hart van ijs te ontdooien. Na enkele minuten praatte de vrouw tegen haar alsof ze haar al jaren kende.

(Wordt vervolgd)

De exodus in 1954

Drieduizend personen verlieten Aruba

Oranjestad. — Enige malen schreven wij reeds over de exodus, welke gedurende de laatste maanden van het jaar op ons eiland begonnen scheen. Dat dit inderdaad het geval was, tonen de volgende cijfers.

Ontslag als zwaard van Damocles

Op 31 December 1954 bestond de bevolking uit 28.702 mannen en 27.210 vrouwen; dus totaal 55.912.

Op 1 Januari 1951 waren de cijfers: 29.731 mannen, 27.572 vrouwen en totaal 57.303.

Over het gehele jaar genomen bedroeg het aantal geboorten: 1.033 mannen, 982 vrouwen; dus totaal 2.015.

Over het gehele jaar genomen bedroeg het aantal overledenen: 89 mannen, 116 vrouwen; dus totaal 205.

Het geboorte-overschot is 2.015 — 205 = 1.810 zielen.

Trekken wij het getal van het geboorte-overschot af van het totaal aantal zielen op 31 December 1954, d.i. 55.912 — 1.810 is 54.102, dan komt men tot de ontstellende ontdekking, dat er enige duizenden mensen zich uit hebben laten schrijven, want neemt men het aantal zielen op 1 Januari 1954, d.i. 57.303 en trekt men hiervan af het aantal zielen op 31 December 1954 minus het geboorte-overschot, dan komt men op een vermindering van 3.201 zielen.

De gevolgen

En wat zijn nu de gevolgen?

Men mag gevoegelijk aannemen, dat onder de personen, die zich lieten uitschrijven, maar weinig Arubanen waren. De meesten waren vreemdelingen, die logischerwijs voor de hier geborenen moesten wijken. Zoals het elders gaat, zo ging het ook op ons eiland, de mensen, die het meest spendeerden, zijn de vreemdelingen en het geld rolde. Geld en goederen werden door hen naar familie-relaties gezonden en in eigen behoefte moest ook worden voorzien.

Het noodwendig vertrek van zovelen heeft niet nagelaten op de achterblijvenden invloed uit te oefenen. Niemand weet wanneer het zijn of haar beurt is en voelen hun ontslag als het zwaard van Damocles boven het hoofd hangen. Men is zuinig geworden, koopt niet meer, zoals vroeger en daarmede is het geld aan de circulatie onttrokken. Dit, geteld bij de uitgaven van de 3.201 personen, die het gebiedsdeel verlieten in het afgelopen jaar, dan kan men nu begrijpen, dat de omzet in verschillende zaken teruggelopen is.

Verontrustend behoeft dit echter in het geheel niet te zijn. De zg. „boomtijd" is achter de rug en Aruba is bezig zich te stabiliseren. Daarom, wat en hoe de politiek van de eerstvolgende jaren ook moge zijn, het zoeken (en vooral het vinden) naar een verbreding van de economische basis is voor Aruba een levenskwestie.

werd geplaatst.

Stoffelijk overschot gevonden

Oranjestad. — Gistermiddag omstreeks 15 uur heeft een duiker het stoffelijk overschot van Paulus van den Berg, die Woensdagavond bij het zinken van de sleepboot „Noord" werd vermist, in de haven gevonden. 's Middags werd met vliegtuigen gezocht, doch tot dusverre is men er niet in geslaagd ook de stoffelijke resten van het andere slachtoffer Wijnaar te vinden.

Sleepboot Noord in dok

Oranjestad. — Gisteren is men er in geslaagd de gezonken sleepboot „Noord" te lichten. Men heeft het schip onmiddellijk naar het dok gesleept.

Filmvoorstellingen

Oranjestad. — In het Cultuurcentrum zal op Woensdag 26 Jan. en Donderdag 27 Jan. in San Nicolas: Club Suriname: Vrijdag 28 Jan. filmvoorstellingen worden gegeven.

Vertoond worden:

„Uncle Tom and little Eva", de boze slavendrijver wil kleine Eva weghalen, maar ze wordt gelukkig gered door haar moeder Eliza en Oom Tom.

„Babes in sportland", het beoefenen van verschillende takken van sport als golf, zwemmen en duiken, skiën enz..

„Little black Sambo", de kleine Sambo gaat, schoongewassen door zijn moeder op stap en beleeft een angstig avontuur met een tijger.

„Chimp steps out"; Nog nooit vertoonde belevenissen van Chimp op de fiets en als bestuurder van een auto.

„Silver Spurs", drie gezellige cowboy-liedjes.

„Winter Olympic Sports", kampioenen op de schaats, op skies enz.

„Busy Body", dolle streken van Stan Laurel en Oliver Hardy tot slot.

De voorstellingen vangen precies om 19.00 uur aan.

Geen voorrang

Oranjestad. — Het waren ditmaal de dames, die in een botsing betrokken waren. Wees een „heer in het verkeer", ging ditmaal niet op. Beter was het: „Ik zou me schamen, dame". Op het kruispunt van de Karawarastraat en Guyabastraat gaf de een de ander geen voorrang. Resultaat: ƒ 1000,— schade en met een lichte verwonding voor onderzoek naar het hospitaal.

Dit is de president van Nicaragua, die zijn Costaricaanse collega heeft uitgenodigd voor een duel op de grens van beide staten. Hier is hij bezig op een persconferentie de werking van een Duits machinepistool uiteen te zetten. De Amerikaanse vliegtuigen, die Costarica ontvangt, noemde hij „gevaarlijke wapens in handen van een krankzinnige".

Dr. Oduber ere lid van ASU

Oranjestad. — In de op de Eagle gehouden vergadering van de A.S.U. werd, staande vergadering, dr Jacobito Oduber met algemene stemmen gekozen tot ere-lid van de A.S.U.

Dr Oduber heeft dit ten volle verdiend en moge hem hierbij van harte geluk wensen.

Agenda

De Veer Theater
„Alice in Wonderland"
Rialto:
„The Lone Hand"
Cinelandia:
„Beachhead"
Principal:
„Androcles and the Lion"
Aurora
„Mission over Korea" (Zat.)
„The Great Sioux Uprising" (Zond.)

APOTHEKEN
Oranjestad: „Botica Aruba"
San Nicolaas: „Apotheek Centraal"

POSTSLUITING naar:
Bonaire: Maand. Woensd. 16.00 uur. Woensd. Vrijd. 9.00 uur Zaterd. 11.30 en 16.20 uur.
Bovenwinden: Woensd. 16.00 uur
Europa: Maand. Donderd. Zaterd. 16.00 uur, Vrijd. 9.00 uur.
Miami: Woensd. Vrijd. 16.00 uur
Zaterdag 16.00 uur.
Suriname Dinsd. Zaterd. 16.00 uur.
Venezuela: Maand. 14.30, Dinsd. Don- Zaterd. 15.00 uur.

VERWACHTE SCHEPEN.
Triton van Europa naar P. Gardon.

Lions will meet

Oranjestad. — Op 26 en 27 Februari as. is er op Aruba een kabinetsmeeting van de Lions. Delegaties, zowel van Venezuela als van Curaçao, zullen deze bijeenkomst bijwonen.

Lezing prof Donkersloot

Poëzie en werkelijkheid in de literatuur

Oranjestad. — Donderdagavond hield Prof. Donkersloot zijn tweede, buitengewoon interessante, en tot veler spijt, laatste lezing in de Julianaschool. De lezingen werden gehouden onder auspiciën van de Volks Universiteit. Evenals de eerste maal werd ook deze lezing door zeer vele belangstellenden bijgewoond. Tot onderwerp had prof. Donkersloot gekozen: „De werkelijkheid in de poëzie". Spreker begon met te constateren, dat werkelijkheid en poëzie een combinatie is, welke enige verbazing opwekt. Het klinkt paradoxaal, omdat men gewoon is tussen werkelijkheid en poëzie een scheiding te maken, omdat men gewoonlijk denkt dat men bij poëzie het terrein der werkelijkheid verlaat.

Welke is nu de verhouding van poëzie en werkelijkheid? En is poëzie werkelijk of onwerkelijk? Zowel in de filosofie als in theologie bestaan zeer grote opvattingsverschillen t.a.v. de werkelijkheid. Wij kunnen echter volstaan met te zeggen, dat de werkelijkheid bestaat uit de „vaste feiten", de onbetwistbare waarnemingen, de feitelijkheden. Gewoonlijk meent men dat in de poëzie de werkelijkheid verloren gaat, dat men met de poëzie een droomwereld binnengaat, die zwevend en niet reëel is. Spr. drukte als zijn mening uit, dat poëzie een eigen werkelijkheid bezit, dat zij toegerust is met een verbeelding in de taal, welke zodanig is, dat men meer ziet dan men anders zou zien. Door de wijze van „verbeelden" der werkelijkheid ziet men tot de grond der dingen. De dichter Nijhoff drukte poëzie aldus uit: „Poëzie is gemaakt van woorden en hun stilten", hetwelk geen definitie is. Ook de dichter Albert Verwey geeft geen definitie van poëzie, alleen maar een omschrijving: „Ons gevoel der werkelijkheid, ontdaan van tijdelijkheid en toevalligheid", „Inderdaad", resumeert prof. Donkersloot, „poëzie is niet te definiëren, wij kunnen haar hoogstens omschrijven; wij kunnen slechts kenmerken van haar aanwijzen".

Op enige van deze kenmerken der poëzie gaat spreker aan de hand van aan de toehoorders uitgereikt stencil dieper in. Als een der voornaamste kenmerken noemt spreker: het vastleggen van verschijnselen door een bijzonder gebruik van de taal, teruggebracht tot het tijdeloze; een soort vereeuwigen dus. Wat de dichter waarneemt leeft voort in zijn poëzie, ontdaan van alle tijdelijkheid en toevalligheid. Alleen het wezenlijke van de waarneming blijft over. Wat voortleeft is het gedicht. Voorts wijst hij erop, dat de dichter op deze wijze in staat is zelfs de allergewoonste waarnemingen te vereeuwigen, hetwelk alleen maar mogelijk is door een meesterlijke hantering van de taal. Spreker geeft als voorbeeld enige citaten uit gedichten van bekende moderne dichters en laat zijn toehoorders waarnemingen van gedichten constateren, welke naar zijn mening niet scherper gezegd hadden kunnen worden.

De dichter moet zijn, zoals Nijhoff het uitdrukte:

„Hij hoort muziek in elk ding Gods, Niets werpt Hij waardeloos opzij".

Als volgend verschijnsel noemt hij de symboliek. Waar verbeelding plaats vindt gaat de „verbeelding" (omzetten in beelden) haar werk doen. Men ziet dus niet gewoon meer, maar het „verbeelde" dieper en aangrijpender dan wanneer werkelijkheid weer gegeven zou zijn. Soms is de symboliek, die als beeld rijker is, duidelijk aan te tonen, en meestal houdt zij een oordeel in op mens en tijd.

Een ander kenmerk der poezië is het vermogen van de dichter om niet alleen waarnemingen aaneen te schakelen, maar ook associaties die verder grijpen.

Hij moet over de tijd heen kunnen grijpen naar de onvergankelijkheid.

Resumerende eindigt prof. Donkersloot zijn betoog met de opmerking dat de dichter over de tijden heen grijpt. Met een spel van woorden plaatst hij als ziener die de diepste werkelijkheid aanschouwt, welke het wezen der poëzie is, zijn waarnemingen en „verbeelding" in het onthullend licht der werkelijkheid.

Onder invloed

Oranjestad. — Door slingerend over de weg te rijden, liep de bestuurder van een personenauto in de gaten. Aan de tand gevoeld (of geroken) door de politie, had tot resultaat, dat de auto veiligheidshalve aan de wacht

Corps Consulair kiest nieuw bestuur

Oranjestad. — Op de Jaarlijkse Ledenvergadering van het Corps Consulair, die op 31 Januari as. gehouden wordt, zal een bestuursverkiezing plaats vinden. Er zal dan tevens een nieuwe Dean aan de beurt zijn.

Sticusa op de helling

's-Gravenhage. — De Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen heeft een commissie ingesteld met als taak een inventaris op te maken van wat op het gebied van culturele werkzaamheden inzake het buitenland door overheids- en semi-overheidsorganen wordt verricht en zonodig de activiteiten van particuliere instellingen hierbij te betrekken.

Nagegaan zal worden, hoe een blijvende en doelgerichte samenwerking kan worden verzekerd. De commissie moet voorstellen doen inzake een zo intensief mogelijke besteding van de begrotingsfondsen en eventuele voorstellen indienen tot het aanknopen van culturele betrekkingen met landen, waar deze nog niet bestaan; voorts van advies dienen, of de Sticusa — al dan niet gereorganiseerd — dient te worden gehandhaafd, en zo ja, welke wijzigingen alsdan in doelstelling en organisatie moeten worden gebracht.

Voorzitter, tevens lid, is de secretaris-generaal van onderwijs, mr H. J. Reinink; de andere leden zijn: mr C. L. W. Fock, secretaris-generaal algemene zaken, D. J. F. de Man, directeur voorlichting buitenland, dr J. Bannier, directeur bureau internationale technische hulp van buitenlandse zaken, drs B. J. E. M. de Hoog, hoofd afdeling buitenlandse betrekkingen van onderwijs, mr G. W. baron van Feltz, hoofd inspectie Rijksfinanciën; B. J. Gevcke, directeur economische voorlichting en export-bevordering; ir C. H. J. Maliepaard, inspecteur van de landbouw; mr ir B. W. Haveman, commissaris van de emigratie; dr A. Jonkers, raadadviseur overzeese Rijksdelen; H. K. van den Broek, directeur Wereldomroep.

Cairo. — De politie te Cairo heeft veertien Soedanezen en vier Egyptenaren, die van samenzwering tegen de staat beschuldigd worden, gearresteerd.

De opstand in Costa Rica

Wordt er een bufferzone ingesteld ?

San José. — Volgens een bekendmaking van de Costarikaanse regering moesten de opstandelingen, die het garnizoen vormden van La Cruz, zich bij de herovering van deze plaats door de regeringstroepen terugtrekken op een klein gebied in het uiterste Noord-Westen van Costa Rica. De commissie van onderzoek van de Organisatie van Amerikaanse Staten heeft aan de voorzitter van de raad der organisatie een telegram gezonden, waarin zij meedeelt, dat de regeringen van Costa Rica en Nicaragua officieel het voorstel tot het instellen van een bufferzône langs de grens tussen beide landen hebben aanvaard, zo meldt A.F.P. uit San José. Beide landen zegden een grote mate van medewerking bij de uitvoering van het desbetreffende plan toe.

De dichter Anthonie Donker over de dichter Nijhoff

Willemstad. — Gisteravond heeft de dichter Anthonie Donker gesproken over de dichter Martinus Nijhoff. Nijhoff, die wel niet uitsluitend als de exponent van de tijd tussen twee wereldoorlogen beschouwd mag worden, doch daarvan toch wel de markante en fascinerende figuur vormt. Al wat men in het leven kan meemaken, vindt men in zijn werk terug. „Nijhoff, de levensreiziger" heeft Anthonie Donker hem in een essay genoemd. En dit is wel de beste typering van zijn dichterschap.

Het reisdoel is de reis zelf volgens Nijhoff. Op die wijze komt hij tot de volledige aanvaarding van het leven. Nijhoff's werk is modern in de zin, dat de onrust van de hedendaagse mens er uit spreekt. Daarom heeft het veel invloed gehad op de jongere poëzie. Onder de eerste wereldoorlog in 1916 verschijnt zijn eerste bundel „De Wandelaar". De titel was vol ironie, paradoxaal en een zelfverdediging tegen zijn eigen onrust. Als wandelaar is men niet ergens heen op weg. Het is om het wandelen zelf te doen. Het was zijn levensvrees, die hem weerhield aan de levensbeweging deel te nemen. En die levensvrees werd versterkt door de gewaarwording, dat het leven geen zin zou hebben. Toch bleef het verlangen naar levenszin, ook al ontkende hij die. En dit was er dan tevens een indirect bewijs voor, dat het leven zin heeft. Zijn enige redding zag hij daar in, dat hij zich op een afstand hield.

Toch zijn er wel tekenen van een houvast. Zoals daar zijn: herinneringen aan het kindzijn en aan het ouderlijk huis. En voorstellingen uit het evangelie.

In zijn tweede bundel „Vormen", die in 1925 het licht zag, werd de levensroes al levenszin. Vooral het gedicht „Satyr en Christofoor" is karakteristiek voor Nijhoff's opvatting van het leven.

In „Nieuwe Gedichten" (1934) zingt hij, dat hij het leven nieuw gaat zien en het aanvaardt en er het geluk in meent te vinden. Zijn verwachting van het nieuwe leven kreeg haar eigenlijke vorm in: „Het Heilige Hout".

Anthonie Donker besloot zijn voordracht met het voorlezen van enkele psalmberijmingen van de dichter en met de verklaring, dat Nijhoff een wereldfiguur zou zijn geworden wanneer hij in een andere meer verspreide taal had geschreven.

Hoe laat begint de wedstrijd ?

Willemstad. — Enkele bezoekers van het voetbalstadion hoorden wij gisteravond de vraag plaatsen: „Waarom begint men niet op tijd?"

Inderdaad is het de laatste tijd wel wat later geworden. Er is een keer bij geweest dat er wat lampen stuk waren, dan was er een speler te laat, maar het is en blijft vervelend voor de bezoekers. Wij zouden willen voorstellen om indien het geen problemen met zich meebrengt, de wedstrijden om half negen te laten aanvangen, maar dan ook precies om half negen. Er kunnen nog enkele op en aanmerkingen gemaakt worden, maar dit kan beter wachten totdat het stadion wordt vernieuwd of gerepareerd. Intussen stellen vele bezoekers prijs op een tijdige aanvang van welke wedstrijd dan ook.

De toestand in Costa Rica
Communiqué van Costarikeins consulaat

Willemstad. — Van de heer Stanley L. Maduro, Consul General van Costa Rica hier ter stede, ontvingen wij heden de volgende mededeling.

„Met betrekking tot de invasie van Costa Rica door „strijdkrachten in dienst van een buitenlandse Mogendheid, heb ik het genoegen u ter publicatie in uw dagblad de volgende mededeling voor te leggen, die ik zo juist van mijn Regering ontving:

„Krachtige aanvallen der Nationalen verslaan de invallen. Stop. Binnenlandse toestand uitstekend. De burgerij steunt de Regering krachtig. Stop. Onderzoekingscommissie bewees en kwalificeerde vreemde interventie door aan Verenigde Staten verkoop van gevechtsvliegtuigen te verzoeken. Stop. Het front wordt gecontroleerd door de Organisatie der Amerikaanse Staten. Stop. Enkele vliegtuigen namen de vlucht en werden in Nicaragua geïnterneerd."

Gelijk zich gemakkelijk laat verstaan, is de stap van de Regering van Nicaragua om de vliegtuigen te interneren, die achtervolgd door Costarikeinse strijdkrachten de vlucht namen na verschillende Costarikeinse open steden met mitrailleurs bestookt te hebben, eenvoudig een comedie gezien het feit dat als vaststaand bewezen is dat bedoelde vliegtuigen van grondgebied van Nicaragua gestegen voor hun misdadige opdracht."

Boeken vragen Uw aandacht

Willemstad. — In de rubriek „Boeken vragen Uw aandacht" zal de heer Hans Hermans hedenavond om 8 uur voor de Curom bespreken het boek: „Honden zonder halsband" van Gilbert Cesbron.

„Elite" in andere handen

Caracas. — Het bekende geïllustreerde tijdschrift „Elite", is dezer dagen voor een bedrag van een half millioen bolivar in handen overgegaan van de heer Miguel Angel Capriles, eigenaar-uitgever van het dagblad „Ultimas Noticias". Het ligt in het voornemen van de nieuwe directeur van „Elite" het formaat van dit blad uit te breiden, de kwaliteit op te voeren en het in alle Spaans-sprekende landen te koop aan te bieden. „Elite" werd in 1925 gesticht door Juan de Gurruceaga.

Texas, olie en Venezuela

Caracas. — Generaal Ernest O. Thompson, lid van de spoorwegcommissie van Texas, heeft tegenover de „Caracas Journal" als zijn mening te kennen gegeven, dat het Amerikaanse Congres generlei wet zal aannemen, die gericht is tegen de Venezolaanse petroleum. Thompson baseert deze mening op het feit, dat de grootste tegenstanders tegen de invoer van Venezolaanse petroleum in Amerika veeleer de steenkoolverwerkers zijn dan de onafhankelijke olieproducenten, omdat de Venezolaanse petroleum zoveer verschilt van die van Texas, dat zij in een afzonderlijke groep thuishoort. Niettemin moet het steenkoolbedrijf wel degelijk rekening houden met haar concurrentie.

Volgens Thompson zijn de oliemensen in Texas in het bijzonder ontstemd over de petroleum uit het Midden-Oosten, die momenteel in grote hoeveelheden in de Verenigde Staten wordt ingevoerd, waardoor stagnatie worden gewekt in de plaatselijke productie in Texas.

Van de Nederlandse voetbalvelden

Versterkte promotie aan het eind van dit seizoen

Ondanks de zeer grote kans, dat morgen vanwege het zeer slechte weer zo niet alle, dan toch de meeste wedstrijden zullen worden afgelast, geven wij toch hierbij het voor morgen vastgestelde programma. Als meest belangrijke wedstrijden kunnen worden aangenomen Flamingo's — M.V.V. in afdeling A en in afdeling C P.S.V. — Alkmaar '54. Eveneens geeft afdeling D een spannende partij deze Zondag. In Den Bosch ontmoeten B.V.V. en Ajax elkaar, dat kon wel eens puntenverlies voor de leiders betekenen.

Zwolse Boys, dat afgelopen Zondag zo verrassend met liefst 4-1 zegevierde over Roda Sport, moet nu op eigen terrein aantreden tegen D.O.S. De Utrechtenaren schijnen zich na het zo teleurstellende begin eningszins te herstellen.

Voortbeschouwingen zullen wij, in verband met het feit, dat het zeer twijfelachtig genoemd mag worden, dat het programma morgen kan worden afgewerkt, niet verder geven.

Het programma luidt:

A:
Amsterdam — Excelsior
Veendam — Emma
Longa — Go Ahead
Flamingo's — MVV
Stormvogels — Roda Sport
Zwolse Boys — DOS
Leeuwarden — NAC

B:
DWS — Sparta
Elinkwijk — Heerenveen
Fortuna '54 — EDO
Rigtersbleek — ADO
Brabantia — Sittardia
Heracles — SVV
Wageningen — Willem II

C:
PSV — Alkmaar '54
Hermes DVS — Enschedese Boys
Rapid J.C. — NOAD
Vitesse — NEC
Haarlem — Limburgia
Feyenoord — EBOH
GVAV — Blauw Wit.

D
De Volewijckers — HVC
VVV — Be Quick
RBC — VSV
DFC — de Graafschap
AGOVV — Eindhoven
Xerxes — Enschede
BVV — Ajax

De wedstrijd tussen het Nederlands Bonds Elftal, waarin Cor v.d. Hart (Fortuna '54) als spil was opgesteld, en de Hamburger Spielverein, welke **Woensdagmiddag jl. te Rotterdam in het Feyenoord Stadion zou worden gespeeld, is niet doorgegaan.**

Bondstrainer Donnenfeldt had het terrein gekeurd en geadviseerd het niet te laten bespelen, omdat op het door ijs en sneeuw slecht geworden veld voetbal niet mogelijk zou zijn. Telefonisch is H.S.V. hiervan in kennis gesteld, juist op tijd overigens, want de ploeg stond reeds voor het vertrek naar Rotterdam klaar.

De heer G. Kruyver, leider van de sectie „wedstrijden", heeft enige mededelingen gedaan over de samenstelling van de voetbal-competitie in het seizoen 1955-1956. Amateur- en betaald voetbal worden dan in aparte competities gescheiden. Dit brengt nu, dat een groot aantal lagere clubs, zal promoveren.

Uit de 56 eerste klassers van thans komen 36 Hoofdklassers. De overblijvende 20 eerste klassers kunnen ondergebracht worden in een competitie voor betaald voetbal. Clubs, die tot het amateurvoetbal willen terugkeren, worden overgebracht naar de amateur-eerste klasse. Uit de tweede klasse komen door automatische promotie 12 kampioenen over. Bovendien echter zullen ook de nummers 2, 3 en misschien 4 overgaan, naar de eerste klasse. Zij hebben de keuze om opgenomen te worden in een competitie voor betaald dan wel amateur voetbal.

Of er naast een tweede klasse amateurvoetbal ook een tweede klas voor betaalde spelers zal komen hangt af van de animo, die daarvoor bestaat. De clubs moeten vóór 31 Januari hun wensen daaromtrent bekend maken.

Met de gepromoveerde tweede-klassers wil de KNVB komen tot een eerste klas, die waarschijnlijk per twee districten uit totaal drie afdelingen zal bestaan. Drie voor amateurs en drie voor semi-profs

Deze regeling houdt in, dat er ook uit de derde en vierde klasse een groot aantal clubs zal promoveren om de vrijgekomen plaatsen op te vullen. Naast de hoofdklasse zal er bovendien een competitie worden gevormd voor betaalde reserves. Hierin zullen de tweede elftallen van de hoofdklasse uitkomen.

De hoofdklassers mogen dan 22 spelers opgeven.

Het zal voor hen dan mogelijk zijn een bepaalde speler afwisselend in het eerste en tweede elftal op te stellen.

Rallye ten einde

Gassonides schudt het hoofd

Monte Carlo. — Zevenentwintig deelnemers aan de Rally van Monte Carlo hebben de eindstreep in Monte Carlo gehaald. De resultaten werden vanmorgen in Monte Carlo bekendgemaakt en hebben nogal verbazing onder de deelnemers gewekt. Verscheidene favorieten en geroutineerde automobilisten menen, dat zij veel hoger in het klassement zouden zijn geplaatst dan op de lijst is aangegeven. Gatsonides en Becquart schudden het hoofd, toen zij vernamen, dat zij 298 strafpunten hadden opgelopen.

De eerste dames-equipe, die zich aan de finish te Monte Carlo meldde, was die van Lilian Ashfield, moeder van twee schoolgaande kinderen uit Wimbledon.

Sport in 't kort

Gent. — In Gent verloor de Nederlandse bokser Nico Schoenmaker op **punten van de Belgische middengewicht Bob Stevens. De partij was vast**gesteld over tien ronden.

's Gravenhage. — Het bestuur van de Nederlandse roeibond heeft uit zijn midden mej. mr F. le Cosquino de Bussy uit Amsterdam tot vice-presidente benoemd. Zij is de eerste dame in de geschiedenis van de roeibond, die deze functie zal bekleden. In de loop der jaren heeft zij zich vooral beijverd voor de internationale verbreiding van wedstrijdroeien voor dames.

New Yorkse Beurs

New York. — Hoewel de omzet op de New Yorkse effectenbeurs gisteren niet toenam, was de stemming vaster onder leiding van de „war babies" als gevolg van de politieke spanning in het Verre Oosten. In de namiddag trokken vooral de geselecteerde vliegtuigfondsen de aandacht, onder leiding van Douglas Aircraft. De markt sloot vast rond het hoogste niveau van de dag, waarbij Douglas Aircraft een stijging aangaf van 7,25 dollar. Aantal verhandelde fondsen 1.217; hoger 662; lager 314; onveranderd 241. Aandelenomzet 2.690.000; obligatie-omzet $ 3.550.000.

American Tel and Tel	175
Anaconda	48 1/2
Bethlehem Steel	107 3/8
Dupont de Nemours	159 5/8
General Electric	48 5/3
General Motors	97 1/4
Int. Tel and Tel	25 1/4
Kon. Petr. My.	70 3/4
Shell Oil	60 1/2
Standard Oil of New Yersey	108 7/8
U.S. Steel	71 5/8

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)

Zaterdag: 17.00 Kinder uitzending, 17.15 Apéritief, 17.30 Gramophoonplaten, 17.45 Cumpleaños Feliz. 18.15 Boletin di Noticia, 18.30 Nieuws, 18.45 After dinner, 19.00 Voor 't slapen gaan 19.30 Wat de handel biedt, 20.30 Melodie en Rhythme 21.00 Curom Juke Box, 22.00 Nederlandse Lichte muziek 22.15 Londense Studio Melodieën 22.45 Nieuws en Sluiting.

9.00 Zondagmorgenmelodie 9.30 Prot. Kerkdienstuitzending, 10.30 Zondagmorgenmelodie 11.00 Gramophoonplaten, 11.30 Katholieke morgenwijding 12.05 Lunchmuziek. 12.30 Nieuws 12.45 Dick Willebrandjs, piano 13.00 Bringing Christ to the nations" 13.15 Sluiting.

15.30 Ned. serieuze componisten 17.30 Gramophoonplaten, 17.45 Cumpleaños Feliz, 18.15 Boletin di noticia 18.30 Nieuws, After-dinner, 19.00 Voor het slapen gaan, 20.15 Klassiek Zondagavondconcert, 21.00 De Stem van Amerika" Mijn Oom Peter' 21.45 De stem van Amerika, 22.45 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

Zaterdag: 18.00 Duitse wijsjes 18.15 Hollands kwartiertje 18.30 Antilliaanse muziek, 18.45 Kinder rozenhoedje, 19.00 Kinderverhaal door Mejuffr. Hoelen, 19.30 Hoorspel „Un amor frente al destino", 19.45 Programma aangeb. door Gasmaatschappij. 20.15 Gevarieerd programma, 20.30 Hoorspel „Frente al pecado de ayer", 20.45 Gevarieerd programma, 21.00 Sexteto La Esperanza, 22.00 Sluiting.

Zondag: Kath Zondagmorgenwijding 10.15 Klassieke muziek, 11.15 Hindustaans kwartiertje, 11.30 Prot. Zondagmorgenwijding, 11.45 Programa Frances, 13.00 Sluiting.

18.00 Zoeklicht op onze sterren, 19.00 Met de jarigen in de lucht, 19.30 Programma aangeboden door de firma S.E.L. Maduro & Sons N.V., 20.30 Gevarieerde muziek, 21.40 Gevarieerd programma 22.00 Sluiting.

KELKBOOM

17.30 Kinderuurtje 18.00 Muziek 18.15 Voor de jarigen, 18.30 Dinermuziek 19.00 Nieuws 19.15 Muziek 19.30 Progr. van Kan, 19.45 Nieuws, 20.00 Muziek, 20.30 Peticiones, 21.15 Dansmuziek, 22.00 Sluiting.

Zondag

11.00 Klassieke muziek, 12.00 Lunchmuziek, 12.25 Nieuws, 12.40 Muizek, 12.45 Programma van „Rey de Copas" 13.15 Muziek, 13.30 Sluiting.

17.30 Muziek, 18.15 Voor de jarigen 18.30 Dinermuziek, 19.00 „Mystery House" 19.30 Muziek 19.45 Nieuws 20.00 Muziek 20.45 Peticiones 21.15 Populaire Hollandse en Duitse dansmuziek, 22.00 Sluiting.

AVROS (19 m.)

17.00 Populaire melodieën, 17.15 Aandacht, 17.30 Dansmuziek, 18.03 Kent Gij Uw land, 18.45 Nieuws 20.00 Dansmuziek, 20.00 Advertenties, 20.30 Jukebox Saturday Night. 20.55 Nieuws en Sluiting.

Zondag: 17.00 Voor de jarigen op de Antillen 17.15 Voor de kinderen 17.30 Het Metropole orkest, 18.00 Dienst vanuit de Grote Stadskerk, 19.00 Nieuws 19.15 Sportjournaal, 19.30 Populaire Walzen. 20.00 Zoeklicht op Nederland, 21.00 Sluiting.

Dooi ingetreden

Wick. — In Schotland is de dooi ingevallen tot opluchting van duizenden hooglanders, die reeds meer dan een week door de sneeuw van de buitenwereld zijn afgesloten en die door de lucht moesten worden bevoorraad.

BEURS CARACAS

Transacties:

Bs. 12.500 Centro Simón Bolivar 3a Emisión	Bs.	90,00
Bs. 61.000 Centro Simón Bolivar 7a Emisión	Bs.	84,00
16 cupones Banco de Vezuela	Bs.	2.400,00
200 acciones Electricidad de Caracas	Bs.	163,00
130 acciones Cervecería de Caracas	Bs.	240,00
100 acciones Central Santa Epifania	Bs.	70,00

Noteringen:

Banco Central	—	63
Banco Unión 60% pag.	690	—
Banco Industrial	—	875
Banco Caracas	11.600	—
Envases Venezolanos	—	142
Bolsa de Caracas, (acciones 40% pag.)	1.200	—
Central Santa Epifania	70	100
Electricidad Caracas	162	163
Electricidad Caracas, bonos A	101	102
Cervecería Caracas	—	245
Cervecería Zulia	—	219
Cervecería Maiquetía	—	180
Celanese ordinarias	—	30
Celanese preferidas	800	805
Coca-Cola	—	170
Venezolana de Cemento	250	270
Cervecería La Llanera	21	—
Vica	125	—
Sivensa	90	—
Sivensa 25% pagado	—	15
Perforación preferidas	90	94
Perforación ordinarias	—	34
Cemento Carabobo	—	235
Barvensa ordinarias	20	—
Barvensa preferidas	93	—
Banco Obrero, Céd. Hipotecarias, 5 años	83	90
Centro Simón Bolivar, 1a Emisión	93,50	—
Centro Simón Bolivar, 2a Emisión	92,50	—
Centro Simón Bolivar, 3a Emisión	90	—
Centro Simón Bolivar, 4a Emisión	88	—
Centro Simón Bolivar, 5a Emisión	85	87,50
Centro Simón Bolivar, 6a Emisión	84	—
Centro Simón Bolivar, 7a Emisión	83,50	86,50

Emmastad

Telegram Afdeling:
Van 05.30 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 22 Jan. 18.30 t.m. 24 Jan. 05.30 J. N. F. Jung tel 3209/2307
B. g. g. tel. 2400

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 t.m. Zaterdag 29 Jan. 12.00 W. N. G. Broug, tel. 3072 en 2844 Hotel Negroponte.
B. g. g. nadere inlichtingen bij M. B. Lansink, tel. 4500 of tel 2400.

Materialen Afdeling:
Zaterdag en Zondag. P. Berend tel. 3416

Geneeskundige Dienst
Van 22 Jan 12.30 t.m. 24 Jan 07.00: Dr. Podvinec, tel. 2624.
b. g. g. tel. 2409.

Weekend-Wacht Suffisantdorp.
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer C. H. Mason kunnen worden opgebeld onder No. 3086.
B. g. g. nadere inl. tel. 2400

C.S.M.

Rederij:
Zaterdag H. Poot tel. 2570
Zondag J. G. Pruis tel. 2606

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 18.00 tel. 2458/2551
Van 18.00 t.m. Zond. 08.00 E. v.d. Werf tel. 3101.
Van 08.00 t.m. Maandag 07.30 W. Punt tel. 2269

Dok Afdeling:
Van 22 Januari 12.30 — 17.30 tel. 2276; P. Roest.
Van 17.30 t.m. 24 Januari 07.30 G. Kreffenz tel. 3128

TEATHER ASIENTO
Zaterdag „Vicki"
Zondag; „The story of three loves".
Toegang boven 18 jaar.

Laatste woorden

India's minister van Voedsel en Landbouw, Rafi Ahmad Kidwai (60), was een man met macht en zelfvertrouwen. Toen India's president Nehru had aangekondigd zich te zullen terugtrekken, omdat hij tijd wilde hebben eens over alles na te denken, verklaarde Kidwai „Ik ben bereid om het baantje van president een half jaar lang over te nemen. Ik zal het zo goed doen, dat de mensen Nehru misschien wel niet terug willen hebben." Een dag na zijn ambitieuze verklaring stierf Rafi Ahmad Kidwai aan een hartverlamming.

De Avonturen van ERIC DE NOORMAN

9-27. Door het verlichte venster dringen zachte stemmen naar buiten........ flarden van een gesprek. De slanke gestalte kruipt tegen het schuine dak omhoog en werkt zich behoedzaam zo ver naar voren, dat hij de figuren in het vertrek kan gadeslagen. Een dienares helpt de Vrouwe der Heruli bij de toebereidselen voor de nacht.

„Ik hoor gerucht aan het venster", zegt de dienares en ze heft luisterend het hoofd omhoog. Haar meesteres fronst de wenkbrauwen en beweegt in een plotselinge onrust de hand. „Het is niets", zegt ze dan afgemeten. „Een nachtuil wellicht!"

„Ik zal eens kijken" merkt de andere vrouw op, doch Allan's moeder houdt haar terug. „Help mij deze doeken vouwen", zegt zij kort en even later voegt ze er aan toe. „Ge kunt nu wel te ruste gaan!"

Zij staat op en geleidt de vrouw naar de deur. Met een vriendelijke nachtgroet laat zij haar gaan. Nauwelijks is de deur dichtgevallen of Allan springt reeds door het venster naar binnen.

Zijn moeder keert zich om, maar er ligt geen schrik in haar ogen, als zij de donkere gestalte snel op zich toe ziet treden.

„Allan!" fluistert zij. „Moeder" stamelt de jongen en in dit ene woord, legt hij heel zijn innerlijke ontreddering bloot, „Ik wist dat ge zoudt komen", zegt de Vrouwe rustig. Zij kijkt haar zoon met een liefdevolle blik aan, doch dan verandert de uitdrukking van haar gezicht en terwijl de angst haar plotseling overvalt, fluistert zij gejaagd:" Ge hadt niet mogen komen, Allan ge kunt hier niet blijven! Ge moet weg, nu dadelijk, een groot gevaar bedreigt U....."